فغان راز ازتصنيفات كشان مشكلات عقنيه حلال معضلات فنون فقليد مالكرمسا لك شربيت وطربقيت اتعن مواقعت معرنت وحقيفت علمعلوم ومدانيه ذوقيم كاشفيم صورخيالات صوفيه صافيه كاشعة امرادكا مليرمبين مذبات عاشقيه شبلطان اعفيه مولانامونوي مخدعبلا غاورصا قبله وكعبصوفي حيدرآبادي والخط حفتورنظ مرسسر كارعالي مظلما بعال عم فيفنه الوفي . تحكم كويمنت الور بتنام کانی کے مترابرنظ انڈین رئیس ٹیمیٹٹ الد آباد میں طبع ہوا

ہا ہتا م کالی - کے - مترا پر نشر انڈین بریس بمیٹ الآباد

. الم

ċ

CONTRACTOR CONTRACTOR

ے انتدالر ممن ارحیب المعتذك لَهُ يَظُرُ اللَّهَ مَنْ لَحُرَلَظُكُوا الْبَّنَ سَ كاذم باين عزت وانتخارك كلام غيمطبوع فقرليندطن بمندارجمند بايول فال على الاقبال محودشا كل مجوع الفضائل دريا فال معدن السخامنيع العطاصو في الصيفا بالقبالصفي والنفس لمزكى ذى المروة والجيانجت يا وررشك خورشيد فاويز أبس راج راجيشور بهارت وهرم يربهاكر شرى سواني سرج ساكه جي مباراج جي -سي-ايس-آني-جي -سي- آئي-اي -. والى رياست الورصاب التُدعن الفتن والشراقة ووازان إركاه لمنطيط بزلور ظبع آرامسته وبيرامسته بمنعة ظهورع ومانه علوه كنان مفنعهٔ خفا ازروب خود براندا خت و دل و دیده باسے آنانکدار کمانے چٹم براہ شہود ش بودندیر نور وسردرت چون زبان از تاوی شکر قاصر اینتم لامیار دست معاکشاه مرکه سرمایهٔ دیگر بهتراز و عا بيش فغيران بنانوا بإفنة ئي شود فمُداوندا قا أبكه درحبنتان بتحمين عن أبياري سخن سنجان سربه; وشاداب باشد بهنال عمروا قبال این قدر دان بخن شناس از نمرات کامرانی مثمر داین کمرازع لم دلها برتخت الور ریاست الور بمچوں خورشید نیا در برعالم عالم بان عنیاگت بادا آمین یارب بعلمین فقط

الفقال تحقیر کمفتقرالی الله القاصر کان الله له ولوالدیه مخدّ عبدالقادر میدر آبادی

بمسم الثرالزحمن الزحيسم

الحمد منشدالمتككم كبكل سيان الذي فنلق الإنسان علمه البيان والصلوتي واله باذ مرعنی سستیدالانگس و الحات الذي المجمه فصحا<u>ر الزمان بفصاحت القرآن</u> د علىٰ الله وصحابه ذ و ي العرفان والإيقاد في ٨ ما بعدُ نقر حقيرًا لمفتقرالي الله الغافر محمرٌ عبد القاور كان الله له والله يه كلام غيرمطبوع خود الجواست بعضے از احباب ذوی الاحترام الطبع دّاو و بدیقین میدا ندکه سرکس بجبیت لحبيبت خود حكي و ذوسقه خاص دارو كذا قفنا سه تحليات غير مكررة حفرت كل يوم. نی شان است با شد که مطبوع و مرغوب خاطرت ا فتده می تو دندگر بطبع دیگرست غير للائم آيدومن از حضرات اول الذكر دعائب خيرت خائمه برربوز وثي خوام وا زخد ما طب ثانی الذكرخواستگار عضو وصفح - ووامی نایم كراین برزه دا ریم. ازیا ښدی اصول اصحاب تغزل وتشبیب بمراحل دورانست وسبیش این که بالتيزام تبئين مسائل عرفانيه پرداختيم ورعايت اصول امسحاب شعرو يخن را از نظرا ندانتیم وارباب زون و وجد و مال را براین ما کده بدعوت خوانده کم وایشان هرلقمهٔ کهازین ما نَد د بردارندامید، ست ۱ زمنز ل الما نَدَهُ منالِسّار كه بمذاق شان خوشگوار آرو وآگا و می سازیم كهاصی ب كشف و ذوق مبرجه می ببینندا ینا نو آو فتم د حبه التُدرارعایت دارند و مرحیه می شنوندا زوے می توند قول و قوال حِیَّاب دریا ب طبل وسازیرد هٔ ریدنمی بوّا ند شدایشان قالوم وّالط

وقعتے بیش از ورخت موسوی ند بهند و ندا سے اننی انا لیندراکداز ورخت سرپرزده حوالت بدرخت نکنند مکنه از می در حق نجی میدانمند ومی شنوند و بهس*جده و آمیند* وبر قص برایندیا سے کو بند و دست افشا نند و بصفقه وصعقه گرایند و مزفر شهقه برایند و با واز ها نان جان و مندو تازه جان گیرند سه ذون بن مے نشناسی بخدا تا نجشی اً ربة از ذو ق ايشان بے خبری ادب آ انست وسلامتی ایمان ممدر ان کر مجن ا باایتان معاملت سازی یا بیش از بیش سکوت ورزی که طربق سلامت است چون دروست تومعیار صدق شان میست مقیاس کذب ایشان ہم میست اندرین صورت اگر ابقل سلیم مشا درت جونی بنایدت که حسن ظن فعنل است وسكوت، حوط واعتراض وسنكنا عت محل خوف عان وللإكت ايمسان -وما علينا الأالبلاغ وماتوفيقي الإمالله على والبيه انبيب وصلى الله تعالى على سيد فالحجِّل وعلى آله واصحابه الجمعين برحمتك يا ارحم الواحمين وآخودعوا فاان الحديقة دمالعالمين

ر دلفت القت ا ذبي ساعت بعث تجمع الأوصلان الله فلقدزلزت الارض بهاز لرالا كل ما كان من العام كهيسة الذفي ن بها خرجت الارط إوراثت الا سورة النورمن الذات عظے نزیت فاستن كون ني واستكسل إستكملا فالحوانيت جميعا غلقستسداء أبهابهب وكدا لكل من الخوش لا مرهب ال غيرخان كحبيب وكذا خمرته لمرتزل والره للمعتبع اجمعلالا بإنأنستر الالجهر الالاول ول منح الظامر والب عن فيا قال

رولف (ب)

مقامی عاء بلاارتیاب الیم مصیری السیه ما به مقامی عاء بلاارتیاب انانی السوال انانی البوب انانی البوب انانی البوب النظام والمظهر والمظل هر کال انظه و رکال احباب المبین وام الکتاب النشخص و العکس والمرته وال تقیدت طلقا و ذامن بعاب تنز بهت سخیبها تضبها تنبه تنز بهت سخیاب وعین المعانی بحل خطاب انالمد عوالد بی والمستجاب وعین المعانی بحل خطاب انالتسر دا آلا دم باسب ستری فلن تدخل البیت الآسب ستری فلن تدخل البیت الآسب سری

رولیف (ت)

زمانا و ارتمیت بحل و صمه
ومن ذنبی تموّج بحارر مه
لتکشر و الکشیر حب ال زحمه
منزه و صدی منها بعصه
لذای جست دمن گل رجمه
لتصفو رحمت فی ضمن نقمه
و لا بزری به و نبی بقیمه
متی مالحت عن حذری وجمه

عصیت الله ذافضل و نعمه زمانا و ارت اقابر عفوه بذلوب نفسی و من ذنج وما ذنبی سواان قدرایت التکثر و الک خیال فی خیال کثرتی اذ تمنزه و ص انالجست للرب و ربی لذاتی ج بلانی بالبکاء علی دلوب لتصفور م فهان طاعتی تعلی و را ال در ری و ما عرفت الابی ظهور ا متی مالحه اذا اطلقت ستری عن قیود

فلاعب و لارت برسمه

عصیت المنّدو ہراً غمیب رتو ہ

فغان راز

ن ذنبی تلاطم بحسه رحمه بخرت تعسبهٔ دا تخسیّلا

فلم تَصْب رر بكثري بو حده وان كنت بنورا لومب، جنسة نا

فها ابست سواد الوحب حنتي

لمراجر سنحفت قربك بل انا فنفنت بك استسلاء بالنياص

> قلم تزود إطاعتي حب لالست ولم تتقص كرامت المعصيتي

و ماعسب رفت الابي تلبسا متى برزت للورسك بصورتى

ازااطلقت سترى من تقييت

تصيرت جليتي مسعريرتي

رولیمپ (شش)

راس جمعی کان عین الانبان ف لی وشبعی کان نفس الانتراث ما تزیدت سسه و را غیر بهم عنری کانت جاع الاکتراث فازت العیر سری بمنیت ما نفسک یوم البان لیس غیرک مشغا شانی العناء فالستنف من نفسک یوم النا کی مقی النا منک القا به زی الانات اومن با اعبد لیونی و عسو و لا تسود و جمک با لا سکا ف افغ المشرفی موعی نفست الا نشا ب الا

ы

غزل

رولیت ایم)

اذاافلست نفسي عن مزائب فصاراتفس نوراً كالسرائب مفي كل ما كان بنوري انالمصباح قلبي كالزباج طواف صاحب البيت للج بطوف بسية ست بحائب مرضت منك فيك لابغير فننك كن طبيباً للعلائب جمال الذات النائ ككان كال الذات حال الاندائب فيا ما واك الأعين نفسك اليها فاريمن إلاهيا في الأحياج النائل كالموال الأعين نفسك اليها فاريمن إلاهيا في الأسمة ولوطالعت سنسما

SECONDACE SECONDACIONAL SECONDACIONAL DESCRIPATION OF SECONDACION OF SECONDACIONAL DESCRIPATION OS SECONDACIONAL DESCRIPATION OF SECONDACIONAL DESCRIPATION OS SECONDACIONAL DESCRIPATION

. <mark>(3) 31 2 (3) 3 (3) 10 (3) 1</mark>

Will will be with the work of the second of

رونيث (د)

فالصجت يومًا بالمرا د

تقدمنتيعت عمري في الرقاد اذا وتبهت وجبي شطروبهي فل اشركت بي ود الودر اذا ما انشرقت همس الهوتيه فلاعبد و لارت العباد ا ذا صا دفت عرشاً فاستنبت لولبي من اله الاعتقب و ومن نا دي معيه نَا غيرُواتِه فَمَا لِنِي اللهِ يُومِ التّنادِ ساوي ليس من غيري كغيري سيشر كي ليس سي الاتمعاد

تقد علت المنالي من ومهاني اذا علقت ستّرى عن قياد

روبین (ک) سسلام

الكريم العطا سلام عليك سيدالاولي سلام عليك مقتدالانبيا سلام عليك فرانورة ستة اسرار كنزكنز الخفاسلام عليك قد بدا منك كل ابدا فبك الاجتداسلام عليك كل فبلا من الميك الانتها سلام عليك المت عين وا تعا بحث المت عين وا تعا بحث المت المناكب المت المت المناكب المنا

ياا بالمسنوى ابالآد م انت رائد قرانت مرئی صاحب التاج والباق وذي مارتغيت بليئة الاسسري مثل طيّ السجلّ للكتب ياشغيع العصاست في يوم لاتخترم عبسيدك العاسي فقتبل بجودك الاكرم وتشفع لدميبيب أبشهأ كمن لك فيك ر وفيه لك إج محن لدحامث وناصب

ليس غير*هناس*لام *الميك* دفرون المقتلامسيلام عليك لاكن الصطفى سلام عليك قدطوست الورئ سساله معليك انشقا زاتساسسلام عليك من محیا انجیاسسلام نلیک من سير لخطا مسلام عليك عندرت العلاسسلام عليك على فيك الفنامسيلام عليك نى اسلا والخلاسسلام عليك

مسسلام ر دلین (م)

مبياء الكرام حق القيام مبياء الكرام القيام القيام القيام الكرام القيام حق القيام حق القيام حق القيام مبياء الكرام ورياحي القيام مبيرا لقيام مبيرا لقيام مبيرا لقيام مبيت الحوام المقيام مبيت الحوام المقيام مبيت الحوام مبيت الحوام مبيت الحوام مبين وزار السلام مبين والقيام والق على روح ارواح كلّ الانام على قائمُ اليل حقّ القسيام على صاحب النّور ما مى نظلام على والكب الوحه بدرالتمام على شافع الخلق يومالقيام على الأمتى الهاشمتي الأمام نللي معاحب التّاج خيرالانام على تورمصباح بيت الحرام على فاتح إب دارالسلا وعن لنترابي مرا دالكلام وعن قاب قوسين دنگهقام ممنا تجل کسب د ق انغام

ا ما مالنبين بيل العروج ويائتر لا موست

ا نا منتد لا یعت بدینی نفناء 💎 ایزانی و و صفی و سمی تجاء اذا مارتدیت نقد صرت آدم فن آدم بل بولی رداع ا ناتقیس لبنتی زمجنون کیلی 💎 وفیهن کی نضب ته وانبهام الألكل في الكون بسيالشواء وتمريؤالي بي الاعتشلاء فأسأ نجوم وزاني سسا أتنزعت اسسبامقاميخاء عظے رفرن الشوق صا، فت عرش فن كان ثم بغيب. ي لقاء

فنيران ججرلمن فيه نازت لات رداني موالكبرياء ومن ليعجد وان ومن بيجدنه فجلّ عبلالي وعمستركها لي الخطت بذال على كل تعنى توحدت واتأ تقددت وسفأ ونالعرش والقلب والبيت حقاً ﴿ اللَّهُ اللَّهِ عَيْ وَالْاسْسِتُوعَ

> ولا شَيَّ اللَّهُ مَن لَمْ العَثْثُاءُ

الاياقلب الشير بالكلامات وتحلها كدفان باطافي داميخت الشندكلما ي طون مريم قدس ويارب بنبر سند بربند ند محلها يه بكشا يند محلها والمرجود نوزي فرشيد فلك سوزد فسنطر وشمسرا بوجه سفها وتحلها زے دیا ہے۔ سوار کو بختگ بینے ہوئی است کی کامراز بمد کو اقبطال کمزشنے کہا مُتنها بادل من بمنوا كلبُ ورس بان الت من رب برك عبر ريز ونوا وسن جله عليها حريفان بوشرارندو ولم برجستا زقابو الأياية الما في وركا ساونا ولها

> زمېرنوز وطراو ونغمهٔ سازتوروز ويشپ منیان کے ماند آن آانسٹاکزو ساز پیخلها

الإياايتها بهاوئ قمروانشد دارملها كمشوق ديدبازا سوخت ييش ستعنزلها مسارياً گليد و بشاور مي بني بها عنه و بها

مُورِغُرِزِ، گروکزناخن تدبیر بمثایه که در کیجنبش زمزه کشاید ایشکلها توخود آنی که مبردن بیان با ندر ناش -تز، وو ما در آن عبد جزاراً أن كت راكو من زروت خوج خوب عا بكر " فرد اله

مرار ماه نم يت برتر بزود و عالمفسعن فانعبد الن نمتة منكسب وكتنها

من بيوست يده رواسك كريا صورت ابنیان گر نسستمه برملا مانمی خواهب مرازکس بیج کشنے ما بمي خوافمسيم ازخود نويش با جون فناسائت نه ايم ازخويشن ما بغسب نووندا ميم آسشنا كفروا كادمست إكه زندقس اخدرا إسطف أيم ما نے ولی نے غوث سنے بیغمرم بناج خويسشم النويسف أأباتنا من بذراز و فاش وینها ن و میان نام طاعت گزین و نے تخدا

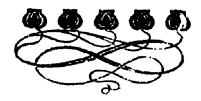

دیدم درون میکده هسسرگرم بوترا ہے نے فروش ومیکش وجام وسبوترا ديرم بجشم توجو ترايان تتم بتو ظوت *نشین جع* ترا کو ^بلوترا چون ترک جستوے مگفتم بیافتم دیدم درون پردهٔ این جشتو ترا ق_{مر}ی بیا د موطلبد سروسر ب<u>کرخ</u> بَكْبُلُ بِهِ نَالِهِ بِإِزْ كُلُ از خنده روتزا چیز نہ واوہ کیے کے گرفت دا دی که باگر فت، صد بارتوترا معشوق كوست عاشق دل سوخته كجا آتش بدل زوست مرخ شعد خوترا وام وشكارو دانه وصب خودتونی زیبید وگرینہ آز ہمین بائے موہزا

در دل و دیده مختصد سبزنه یال نبان ما گفت این رخسار او کائل بزوان ما مُعنت بسديدازكند كأكل فتَّان الم أفته أزراز سعراجت مراآ گاه کن مسگفت تبدیل نباس کهند منان ما گفتمش قراً ای فرقانرا بده شرح گم**نت 💎 زات ما ت**ران ما د**سان ما فرقان ما** تُفتيش إن عرش اعظم المقامسة كفت منتها على الوان أبيت الوان ا ا ززمان وازم کان پرسیمش گفتاکه ایس نفرهٔ و مژگان ما و این دل آخان ما

تراشی ٔ بت پرستی مین ملایان ما وانضمى والبيل رايرسيه ثرنفه عيربيت تفتمشر ابن كم غ سدره راحيسبت باتومت

غتیق ازرآزو فاستس نود مرا آگاهکن گفت فاش این صورت تومغنز نهان ا

نداره ميج فرصت البهايم روسة حانان را نقاب آنته دن وروتا بكالمئن سومتن فان خرقك وننجرونني كهند وجا دووا فسوان برائے کشنن جانے جہاکر است سال ن مبت من كفردا بان رابهم مي مير وردازمان كايزنفش فللت كفرست ورويش أوايلان ا ووكان داجو مكنيا دم برور بترافت ين غامر نه عالمه، ندوآوم نو بربند رَمْدِ وُ کا ن ر چوشون دیرن ما پا دسن ندرازا گرفت براسدم ومرجشن بخود بردشت الشاجرا نه ون میبند نوومن جمن زیب وگردارم له : كايد، برگه مبرش من شنجه باغ يغو ن كك كرياني وآزاندرد بهن دوخ لشُبُفتْ چەم مىم نىچى سىد. «دارو» و مېزارال درميزازان را

تازغیر خود ندوزی دیدهٔ اتسید را منکسی وبسیکسی وناکسی و نا روا

مانگیری ورّہ ورّہ را برا سے نوشینن

مار و كژودم شيروآتش دور باشي از خدا

موخ گوبرخاست از دریا مبر یا با **زرفت** موج دریا بودلیکن و ریمه وصفش *جد*ا

ت . من واوگوعین بکیرگیر بوندا ندر وجو د

او بنازش خند ه زام من درنیاز ژنازا

من زقید خولیش نالانم زاز بجر کسے خودگرزق م بدا م خود ز زلفنِمشک ما

شرم وآزرمیکه لوداری زغیه زویشتن می شرنخشد سورگرازخود نمی داری یا

ی نه جند سوو را رخو نیست جز تو قبائه ما جات از بهر تو رآ ز

مى طلب از خونشِنن چېزسه كه مي بيزا

دل بروه بازسویم به _دم رود اشارا از î بحثیم حاری بودست آ**ب** شار ا

بدرم براز جوے بفرونست بیا جوے بازارخ مربوب افلعنگوے مارا من بازدست شاهم آمدبسیدگاجم زوزاغ بخت را بم باجیفه شدغذارا

این حرخ اخفرینه این پُفتن کمینه اندر کمین و کمیند دایم شدست مارا چون را زیر تقاسیر مگشت دیتباشیر محكم بكيريا يبييه وست من گلارا

عزل اگر بخشی بعاشق دو جیسهان را فشاند با دوعالم برتو " بيان يا شاہے برازین بارے نیابی كه مي نوشي توخون ماشقان را بران ننجر سبه. ننمو ځنسدارا كة تشد أنا كاوشد تشاكان وا به تسيد تو يابم طان تازه مدار از وست نووشهٔ سرونخان ا نو می سوزی تو می سازی ولیکن حجاب خوُسٹ ئُرفتی آسال را چو **باطل رفت آمر** حق : ب ازار سیروم من بدسهسته، نق دکار ا مع دو سنسینه چون در سر بجو سنسید سووم فاست من راز نهاان را

28:17 مفروش ناز برمن مناجلال خودلأ توبصورت مخذبنا جسسال خودرا بوزان عدل دا دی توسهام *کفروایان* بيئي جارل خودرا بيكي جمال خودرا دا من زسرو مهری تب رزود رگرفت برون آشنے رعشفت کے رسیمن خودیا بتلاش إر نغتم سرعرش بازومدم كدزجاب بمي يرسنتم عنم خلال نحودرا ز فراق ۱۱ نیسته نه دصال ر حقیقت بوداين دوروس والتم مراس والمعورل 'غِمرِ مِنْ بارِیّا کے رَّک جادعے دل خراشی نظرے : و - نودکن کررسمنال خودل أكرئه متدحجوا مركان زوجوب غمب مبمن تو براسنه (أز سه نه كه رسي محال خودرا

غول

بروبرگ نازه دا دم شجرکمال خود را كه بیاست باردارم سرانفعال خودرا جوكشيد يار خنجر توبز ورسسينه برزن که زخون د ل کنی بر قدح زالال خودرا چو بمرگ خولیژ گشتی کر وکوروگنگ عاجز ہمہ حیثیم وگوش گروی برسی کمال خودر*ا* نخوري توبرز ذملش مكراز مهال گعتي مكنى حرام برنوو تهكمي حلال خودرا نخوری رہے تو ہاگز زوخت کس فڈکون بخوری تو یا کهخوردی تمرینها ایخود را نتب مرك سبه عيدم والطعن خولتي كردان كهزمطلع وإرمن بناهسسلال فودرا توجوراز آفتا بی که د وکون پور گسیه د بسحاب وبهم داري تونهان جال خودرا

ر دیعث (ب) جان شدچ قیداً تش وہم إدوخاك آب آمد يجبت ويجت ويجت

، ازز ہد خشک خشک نشد دامن ترم ان بر که آتشے بزنم زا تشین شراب زا مدجراز كعب برتخانه رفت دوش

شاير بديدوررخ ثبت روسه آفن ب

ممتاج عام وساقی و میحنا نه نمیسنم نوشم زسشیشهٔ دلخودمن شراب ناب **ماجت م**ا به ُنبت نه به ُنبتخا نه احست ماج

من خوو پرسست برہمنم عالی البحناب

ريزوهمسنزار نالؤ مردرد ارغنوان

هررگ زیربط تنم از زخمنه راب راز ازجه فاش شدزرخش يردوجون وريه

بأرست بكرو در دوجهان غير خود حساب

تغ**زل** ردلیف (ت)

م کز دارُهٔ کون و مکان ذات منست جله ذرّات جهان مظهراً پات منست

تشهٔ جانیا کاندگوکه سرا بے سیراب

مگراین سوزش جان سوزش جذابتی نست

مرَّه و اے رند سبوکش کسیے میخواران زرّه زرّه زجهان خمّ خسسرابات مست

تو ہرصورت ولکشہ کر نظراندازی علوہ من نگری کا ین جمک مِرکِی خست

> نجنیش مزهٔ آبونظسه ان عاده یم شورش آه و فغان شیخ اشارات نست تبقهٔ و نالهٔ زارکل وکه براست رآز سوزجان راحتِ ولی جمله خیونایی نست

بیش گلزار رخ یارجنال چیز سے نمیت چیست آن مشت گیا بیش بران جیزیمیت

زا ہر شیعتہ جوز ومویزی ہون طفس ور نہ جو یا سے مکین باش مکان جیز نیست

> توباطات جهان اوبسرایت همها ن سیرتن کن و نه این سیرجهان چیزسفیت

وَكُرِيكِ كَامُ وَزُبِانِ كِن تُوبِهِ بِلَكِامُ وَزُبَانَ بَا سُعُ بُوسَةً تُوازِينَ كَامُ دِزْ إِن جِيْرِيْنَ يَتَ

> تومترمانیم از تسف دوزخ واعظ کوست یک آه د لمربیش از ن چیرشیت خند د بگرفتم از بین بهرزه داربیت اسالاز توسیل نام و در ازام دنشان تبزخمیت

معزل

غیرخود نمی خواجم اسسل مدّ عااین است سربه پاستے خود دارم رتبهٔ رسااین است

خود **توجا اف**حانان خور تو دین و انمیسانی نیزین سند میزود تا به تا داد مسته

خوو تو این وہم ہن قول مقتدا این است

از حیامپشسه می بوشی نیست غیر حق موجود دل زغیرخا لی کن زیر ہے ریااین آست

کیب تورم نه رفست. ره در نوروننرل را مرد راه رواین و پسیسر رینلاین

> حکم هر تجلی را داد در دل خود حسبا شد بری زنیک د بربن فدااین س

من فلا مرآنم کوغسیسرخودنمی بدیند گر تو سلطنت نوا ہی سب کیہمااین ات

از د و کون و دل برکن دست و زمناعتیان شریجائهٔ نو و بنشده ی آن کههه این ست

نوش بجائے نو د بنشین را زکیمسیا این ا*ست*

نمیدانم کدامم من کدامم کار درمیش است گر داد و ستد دانم درین با زار با خویش ست گرانده

جگرا زخون دل پرورون اینجا کارمردان برخمخنجرا و نو شدار د نا وک نیسشس است

> زمیدان گو سے بردآ بکوز چوگانش ببازدسر کهخون عاشقان خوردن دینی ملت کیش^ت

بفقد نشك ونان شبينه نميتي دروليف

ندار وبهستی موجو م در دست آنج در وشت

تجارت ميكندزا بدؤكان بمرفته مسجدرا

شه رسبی میگوید که در بند کم و میش است

نیارزد به شقی به خویه نمیتن داری درمِن برَربا ر

بخاك وخون طبييدان بهتر زاراجه ويشرت

نظر؛ وسوئ خنچرکه دومن سینهٔ کفید ومنی دنگر دنگاه سائل آنده ده در مناسط

جوهم بشكفات وأنسا وآزم روورندش فست

ردلفت (ت)

نه کردی یاک دل را ۱ز خبانسف مبند احرام حج اے مرورا فیٹ

ز قب بربندگ میسر بهجستیم بعهب و اوّلین مشنیم ناکث

م آنکو صلی یا جفت و د ۰ کرد زمین و آسمان را گشت دارث

منسهم بإزار يوسفت رامروج

مستسعم شور زايخا رامياعث

حید گلها در ول من ویش اشکفت

تكرروح الامين لوواست نافث بن سوتمن بنتك بودنيكن

بسوگندے نائشت بازمانت

من ﴿ عُودِ صَلَّى إوب كرده إلى رأزُ

ندار م حاجست اصلاح أبالث

غو•ل

از کمال قرب افتا دیم بس دور الغیاث وصل دروصل است کین بازمهجو الغیاث

آفتاب زات جون النكت برتودرد لم آفتكا راگشت ازخود سسرستورالغيات

يار اچون واد جام سے زوستِ نوٹیتن

دنتماز مسجد سوميحك ندمخمور الغيات

دویش من مندنشین عرش بودم از مبشد ما مست ماین خاکدان زان بقهٔ نورانغیا راز هاس دی شب اوسسینه رابشگا فه ته او غیور است و دل برٔ دردمجبورالغیاث

باستان وگرنستم جوم مجتاج بیائے وگیر خودجون نهم وات تاج چوشاه مردوجها نم جهان بزیر گمین بیخ آن ندیم از حیات خواش خواج رمهیدیم زخودی ورسیریم برخود زبهر من مجدانیست جزازیم معلی منه تو بهر فدا یا سه اندرین بازار کنیه سه ما و منی را درین با درواج

برا ہ عشق و محبّت منہ قدم کے مآز کہ نبیت جز دل عاشق کے بال^ا ماج

للمفت مست در پنجا کی صباح ورواح مجمعتش که بده حام از صبوح صباح مجمعت جست در بنجا یکے صباح ورواح مجمعت خوردن باده تراکه کرد حلال مجمعتش که زدستت جمه حرام مباح نظر چوبر مرخ او او فتا دگفت بناز بیا بیا و بند سرکه اینست را د فلاح منیا به محفل قد سم و کام مجلس منم زنوردن خود به و جهان معبل منا به محفل قد سم و کام مجلس کن مست و است فاش کردن آز زچشم ساتی مستانه برکه نوشم رات

· 通知是人事人者人者 () 由於原則者則有則有則有則有則有則有以及以及以及以及以及

روای (خ) با با بجن زارم شگفته بس کل ولا دچشاخ اندیشاخ با با با بجن زارم شگفته بس کل ولا دچشاخ اندیشاخ با با با بجن زارم شگفته بس کل ولا دچشاخ اندیشاخ با با با بجن زارم شگفته بس کل ولا دچشاخ اندیشاخ بخش شنید و تو زعفا ک مغربی خرب منیم که جست زیروبیشش جاتو کاخ با بیا بیا به بی رواند کون و محان را در گرمنم شاخ با کشم به لوث رحم من برست زیشانی فیش با رواز بید کشم به لوث رحم من برست زیشانی فیش با در تکار مناخ با بیا بیابی مناز برای بیابی بازداند بید به بیابی بازداند بید به بیابی بازداند بید بیابی بازداند بید بازداند بازداند بازداند بازداند بازداند بازداند بید بازداند بازداند

تغر**ل** روبین رون

ازخودی تا بخد انی قدسه بیشس نبو د

وزازل تأبه ابدرميج سغربيميشس نبود

کا فرو روسسیه و فخرنبی نور ځک.۱

با وسف و ووجهان جزمن درویش بود

گرونم بستهٔ زنجیر تخدمب بلوداست چورسیدم بخود این مِلّت واین کمشِ نود

ممرت سوخت وال أتش جران تمكن

غير پينداردوني بيتي وگررميض نود

کر کے بود گھانم کے محص بذر بود

چول بریدیم بخسب زامر و سبے رکش نبود

آ زچون فاش شدو فاش جمدازگبخت فاش دیدیم کربیگا نه جزازخویش نبود

یک قیدگشت باعث دوصید بهزار قید برسوم بزار دام بلا و کمیست صب

داری زکفر ورزی ما کار هب گر ذان بارسول گفت ٔ امبلو . وید دا دند بهرقسید گریرو بال عقس

دا د ند بهرسید مربره بال سس اُ فت د چو زو د مر نماک زیرک بدام کید

جز حق وجود غسید بو دمحض عست بار تهجون سیان مخوی ما جنگ عمروزید آوا زمن زرآز نهان می دیدخبر نالم زنالها سے نهان دل نبید

فياسك تنم كل موالله احد سنم آنکه ازخود بر بنداند است منم آنکه ازخود جن ماکشد منم أنكه از تبغ اجران خولیش سر فاک وخون همچوبسل طبید سياه وسفيداست يازردوسرخ بهررائك ايم چ نيك وج بد

كلاتهم ازل زيريا يم ابد معیط است ذاتم بهر زرهٔ کالات دات مانیست حد بهد من منم نیست جزمن سے که با نگب لمن کمک بردم زند منم رآز سربسته نسكن بخویش منم فاش کے یرد وسیکن بخود

غرل

درشان حفرت مخدوم صابرعليها لزمته

دست آخر مدد فرط كه جانِ من بلبّ مد بيا مخدوم من صاّبر علامالدين على حمد

زوستِ ميغ هجرانت گرفتاراجل ستم بياتا نوشندار ويم ووشيم سرگمين ابشد

چوبسل کردهٔ از دست و پاهم نبرانگسل کرسمل زطبیدن با تماشات عب ارد عجب نور دوچشه م دست و شهم مراوگر یا مجب وج دل من وست وال زقبتش مورد

دم معجز نایت در دمد در مُرغ ولطان المست صفیرت مُرغ مدره است کلکیرا آن د

بآن سطوت گرفتی در دام من حاکے کے صابر

شراب د جام همرنگ دگر کشتند درصورت کس از هم بازنتواند که جام و باد شناسه

توان مانی دجانانی که مردل شانشین اوست و آقبر آنج قانی که حرف زان دوکون مر ندمن تنها دریم محفل شده ماز تنیع توبسل بزیر تینع تو سرکس بخوانی خاک مظاطسه

سحرگاہے کہ بلبل میں یکندبرگ نواسخی سحرگاہے کہ بلبل میں یکندبرگ نواسخی

كەنتۋانەخطاب من مراازتوغدا سازد

بيا دت رآز هم از چيٺ م خود درياهمي ار^د

ازکشاد من زمین و آسسهان پیداشوند چان بهم بیچیم جمه کون ومکان کیت اشوند

چون قما معشق بازم بربهاطِ کن فکان آب و ظاک و با دوآتش با بهی شیا شوند

> رُربِرِیزِم ِقطرة از جام سے درسو معه زاہزان ندانه وش درمیکد درسو، شونه

بردل آنانکه مهرمهر تو رخشان شود ازدوعالم دست افشانند بے پروا شوند تو زہستعداد ناقص آز می نالی جیا پیش عیسے کور مادر زادگان میناشوند

غزل

شب هیجه بید کے راکدامبل رسیده باشد بچه درد مرده باشد که ترا ندیده باشد بمرار کششهٔ خود یو قدم نهاده باشی بمرال وسدُ حالت چه کفن دریده باشد بس ذرح بسط راکه کشادی دست پایش بخدا زردے شادی چیجب طبیعه و باشد

مرمن فعائے پایش کے بیپیش ستانش وہ زارہ نیا اسٹی سے خودخمیں ہ ہاشد نجکہ زلؤک نامہ مربوع فاش حرف مگر آنکہ آزروزے زاہت شنیڈ ہاشد

<u>An decretations and an anticological along the second second and an anomal and an anomal and an anomal and and an anomal and an an anomal and anomal and anomal and anomal and anomal anomal and an anomal and anomal and anomal anomal and anomal ano</u>

49

فغال را

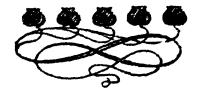
غزل

سجده کنم بیاے خود باز برکبریاسے خود من زینازخولیشتن نازکنم برا سے خود

مهر وو فا سے خورمنم بور و جفا سے خورمنم میعنے دواسے خودمنم در دلِ در د زاسے خود

تشنه بزات خود منم آب حیات خود منم طرفه طلسم را به ببین بندهٔ خود مندات خود

صورت من رسول حق معنی مرخد کساو من بزیان احمد م نغمهٔ در شناس خود مست رداس کبریا صورت رآز بے ریا مبلوه فروش حق شود گر بدر مرداس خود

غزل نانفهميديم خودرا خوفت بود أمسيد بود ر من المرابع المرابع المنتقد المنتود طاعت مخصوص دا ر د سریک ازگوان دمن ورقیامم در رکوعم ورسجودم درقعود آنكه خودرا ديدهٔ وبرد دخت چشم ازغيرخود او ز چوگان سعا دت گوے ازمیدان ربود ذات حق چون جلوه در آنینهاے وہم کرد نحودالست گفت او هم خود بلط از خودشنو د جمع بالفصيل وخورتفعييل باتفصيل وجمع بالهمى نزد تغشق باختت انديشهود تامن او راخو_اسستم دیپرد د بود آن آنگ^ا: جون مرا اوخواست ازمبر ذرُد خود را اونمود را زو فاس از ہم تنی ساز د حدااے مردرہ آنکدا ۱ مینهٔ ول زنگ غیرتیت ردو د

گرتومیخوا هی زمن الحاد کفروار ندا د رو نیارم سوس ایان کفرورزم شاد تلا کفرواماد

كفروا يان نور وظلمت روے توگىسوے تو

ول بەزىخىر تونېستىم ھرچە بادا باد باد

نا مرادتیم مراد تست گراسے جان من من مرادت را مریدا زجانمافعو طراد

برب م س ریز جون زعصیان نوبه کردم انفے آوازواد

. بنده دعوائے مٰدائی کردوا زبا ماوفشار

کے تواغم کیقدم سب رون زدن زاہ تو

موسق بيشان برسه تونشت يارتبا تعباد

لوندارى مثل خود درعفو دصفي ولطعف جود

من نارم مثل خود درجور د بخل درعنه د

رازمربرخط فران تو دارد سيغطر ين نهر بر

كفر إشد يكه ايان برقعنها بيتان ماد

بقهرِ من زهر ذرّه دوصد دوزخ جهان ریزد

بمهرِمن زهرانگرجهنم صد جسنان ریز د بروگل منبی برگ و شاخ و تنهٔ جله یکنم ^{ست}

زهر ذرته کمانش صد زمین واسان ریز د

ززلفن تا بدارش موسه موس صدكمندآر و

زابرو باگره دارش دومید تیروکمان ریزد

کمالِ فہم اندر کنه ذاتش فہم بے فہمیست پاوج فہم او بال وپر و ہم و ممان ریز د جبین میسا بیا ہے آنکہ ندر بزم اولے داز بوتستِ قال درریز و بوتت حال جائ بزد

بجز كباب جگر ما فتم نجيزك لذين خوشا نصبب كربهرم أوست عماضيد نيم كه زانوخود تركنم بربيش كے نواندغي رفدا ديگرے مرا لميد

م لذت است نبان درمیان راز منان م نیا نتم بخک و اگاه حرب فاش لذینه

فغان راز رولیت ۱ر، غول بازمن دجنون من ته دشب ست وزلف پار وستامن است وحبيب مرابطشك وشت فالجار نفحهٔ ازیمن رسیدالاله به نهاوم و مهید آهده بهرسير بالنود والعاسواريار به شهید ننجرش زیر زمین مقا فرسیت بست تعتيل نازراخود دل قالمش مزار من چوبسجد ونم بشدم آن بت من برخریر خم حيوليو منه دال شدم صورت من گرفت يا ر تارانظر کمند وارگرون آبوے چواست أكثأت تتيقيقت يديروا مرخو ويكرونو وثبكار شديو نقاب جيه وه ورأشت حماب عين بؤر ورئیس وزگم بشدند دابروسم حبگر فکا ر رأز منهان حوكشت فاشمفتي ووارد ككبيت مفتی شہر بان بیا باز جمان سرست ودا ر

مغزل

رسی بخود تو زخودسسیر گرگنی صد بار پئوسسی_ر خط مرور که میکن. ب_یرکار

برست انجہ بیاری بین للاش بسے توائی کہ جز تو نگردد ازین کمن د شکار

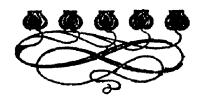
> ہزارسال تو گو گر د کعبہ گر دیدی طوات پیر مغان ہم بکن بیا کیبار

نجاست عاشق مردانه تاکه جا نبازد که هردم است سیئ عاشقان جانان دار چوراز راز ناند است فاش فاش فاند بر مهند از چه تگر دیم ماسسه بازار

র্ভার, এটার বিভারতার ক্রান্তর বিভারতার বিশ্বরাধীর প্রতিষ্ঠার প্রতিষ্ঠার প্রতিষ্ঠার প্রতিষ্ঠার বিভারতার প্রতিষ্

ما يهٔ عوّ ت برائ عاشقان دافعگا دلت وبدنامی و شرمندگی ونگ عار صولت من آنکه ميلرز در مين وآسان الوانی آنکه ساز دنمش بنشد را دونواد مد وجزر خاص دار دنجر ذاتم مبزوان گاه و رقطره گبنج گاه بحر بل کنار نوا به شرموسی بناز لنترانیش کشید من درون دير ديدم از خُرو اندر سومه من درون دير ديدم از خُرو اندر سومه من درون دير ديدم از خُرو من می سوم اندن بنال بان دنوان من درون دير ديدم از خُرو اندر سومه من درون دير ديدم از خُرو اندر فاش کرد م بلکه خود آزدرون

سيبندامه بشكا فتة مسرز دبرون بميون انار

گریه چون کشیدم نالزار برقص و وجد آماز طاب یا ر چوعشقش نخته بود آخر کشیدش کداز کنعان بمصرآمدگرفتا ر نیازم بهست جانان ایرناز کدار زد ال بردست خریدار آگرچ گرم جولانی بخرسر رسی بر اولین نقطه چوبرگار توخو و خور شید تا بان زیرابری منو نور شد. دیگر دا طلبگار دل من دوش تشخیص مون که کرجز یا برخیالی نیست آزار تورازی یاکه فاشی غیر تونیست بخلوت فاد باشی یا بهب زار

فغرل

بهمه نیک و بد زاضافت ست توجگیبر جمینی گر که کمیست بومهرن روگل تو به بوی ونیشن می نگر

ہمی چکوے ویت شئے بود کرمناط پاک ولمپیدا وست بمحل اور دمشک ولشک ورآ ہو ختنی نگر

> بسيا ہي ول خومبين ُ خ افتاب کرم بيين اثرِ نگاه عنا ميش تو بصخر ه يمنی نڪر

تو بيا بيا به هنا بيش مُنْ مَلَي مرنى بُگر بُلام سبے دمنیش نمود کلمات کو فی کافلیوم لوز چیف مشوق مگبفت آزهلسم بے ذنی گر

ر فتم ہ بی محل کہ نہ لیں است و نے بہار نے عرض و سے سا نہ نسزان است و نے بہار

۳ ان شنه اداس کسے ام که بعدمرگ دا مان او کفن سند و چشان اد مزار

تازه کشید و به نشان دلم مگر

بَنْكُرِ فَدِينًا لَهِ كُورُ مَيْنَتُ لَا يَكُورُ لَا مَيْنَتُ لَا يُكُارِ

۱۰م خیال و دا نهٔ مسید حبیب ۱۰ یم بارے کنیم ها تمر لا موست راشکار

حبان **بو** د زآن اوتهنم انه خاک حیصن حیف

عاموهم منتد زقتل ملق نعير ننگ وعار

د. بند وصل و همچر کت تیستهٔ ندست

بنود بأكر بخته المراني مستبير هشق وبكذار

بإيا رخورو د روز، زا با وه حان راز

حاشا كه تا ابدز سرسفس برهبدخا -

دولعت (ز)

غزل

دزد را هم نبو دغسیه رتمیز در اشتم من عد و نولیش عزیز من به تو نبیات و وان مید بهتم ما سه حور جنان گرفت کنیز دام گسترده هرطرف بمینم حیعت و افسوس نمسیت پائی گریز خرد از ناز هم نک بازاز مک دان ریز در هم نگ بازاز مک دان ریز در هم نگ بازاز مک دان ریز در هم نگ رآز را از ناز برنی از رو کرم مهمیسه ز

<u>OPARIO DE LA COMPONICACIÓN DE COMPONICA</u>

رولعث اس

غزل

نخوا بهم دیدن کسرانخوا بهم گفتگو باکس منم جلوه فروش خود نه باکس بلکه برخوبس من

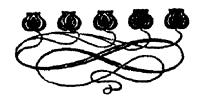
منم ساجد بهرصورت منم مسبحود مرصورت درون وزیر بالاسئ زئین و گنبدوانس

> سرایم گنترانی را به میش موسی عسالم لسوز م طور شیش بیک جلود زمیش کس سنم پوشیده راز خود گردیپرده م اگر پرده براندازم بسوزد ماسواچونجس

ہاتھ باؤر آئی کھ کان وردائے ہار کی وقع و جان سب کیب قبضہ اُسی کامیراکیا جِتمائی ب روسیہ گورآزہے پراس سے مجھکو کیا صرب

دا من گُل سے لگے رہتے ہیں کیتے فارٹوں دا من گُل سے لگے رہتے ہیں کیتے فارٹوں

فروشان خوليش وخريدارخوليش وفادارخوبيش وجفا كارخوبيش منم بسمل از تیر مزگان خود پر آزار از چیشم بیارخوش بخت سیمان سنم بال و پر کشم کشتی نوح برتارخویش کشیدم وگر سرسردار خویش سیدم وگر سرسردار خویش منم بمشنت جنّت ز اطواز ومثن غم خولیشستن باز عنخوا رخویش منم طشت از بام امنت و هٔ

منم لوسعت خویش بازارخویش كرمگارخوبيش و سسترگارخود زوم بانگ شرشور انگیختم منم ممغت دوزخ زکردارخود خود م دا دوفرياد 🏻 فريا در س مگر عین رآزم باسرار خوکش

رولیف (س)

غزل

چون ورآزادی ندید م جزکه قیدمن خلاص باز بستم دل به زخیم کسے با اختصاص

صنبہ داری کے زوشد زلعن شکین فام او نافۂ مشکی_ن خرد کیسان د مانع عاقم فام

> غوطه در بجرِ فنا زن سربنه مردانه وا ر بایدت اول بمرگ خود بیئے دراغتیا^س

ما در آستی مراجون زا در در در زازل خورد م از بستان ومن ثیر رحمت استعمال

وه چه می زیمبید دی شب زار نالیها*ت دان* در شمر وم نیز اورامن زمر دان خواص

SVIZ

ر دلیعت (ص)

غزل

نیارو عاشق معاوی زنیج نازیاراعراض که مروم جان تازه میرسد از مبده فیاض

بغیر مفلس اینجا دگر چیزے کمی ارز و ندارد غیر بخت ش یار لااز ما دگراغ امن

> بے ہردرو بیدا کردیار ما دوائے را بجر کفران نعمت لاودائے نیست الام

تومیگردان بیادِ یا رسبیجِ نفس مردم کهٔ از بررگ و ریشه نیا بدغیر دِنبام نوازشها سه او برد م برنجشه فطفته اسی آز جوا بر باسه علوی راچسفلی صورت عرض

ر د لیف (ط ۱

دوخت زاسا بهنم دلق مرقع خياط چون نقوشے كدكشد بريسر كاغذ خلاط

ول منه غرّه مشویلیج برین باغ دبها مست دُنیا بمثا کے که سرراه رباط مرد بخته بودة نكس كه خُدارا بشناخت ورنه چون غام جنينے كه مجرد داسقاط مے کشتیم بخدا کار نایان کروات ہمداز کردہ من باز نورد ندبساط اغز شے خور دم وآن بود که اُ فتم ناگاه مدد از رآز من آمد که گذشتم ز صراط

زو د کار به بیش تو بمحض الفاظ

روزوشب می نگری قا فله با میگز ر د

ر دلیف (ظ)

نخ ل

سوے معنی بگرانی که بمعنی ست تحاط مردهٔ مرگ رفیقان مهبخت میدایقاظ لوح محفوظ به بین نظرم افتاداست موت موت نامن، ت بقران «فانا

ووش ناكه گذر من بسرك كوئ توشد پشته با بود ممرُ شدة تينجا لحاظ

رآز بائم بیرون آتشفے عشق کے می زندا زسینه شواظ

ر وليف (ع)

غزل

روليعت (غ)

غزل

كروپرچون يارمن از باد هٔ دوشين اياغ گم كرد از بوسئه اوروح الامين موشل دماغ

چون سرا پا جلوهٔ حانا نه بود آسخب بهمه زات حق چشان او سشتندهیبوزریغوز^ا

> نیست عاجت زیرو بالا رفتن از مهرتلاش خود برا سے خواین میستم اندرین رومن سرائ

أزهب بميكون أوجاه بزن آزاد شو

بان منه از زیدخشکین بردل باکیزد در ن سوخت دن برطان زار را زجون دبیم کا د

زار می نالیدارجور کسدد آباع وراغ

فغان ياز 🔸

رد لیمت (من)

غزل

سالها در دیرو کعبه بود م اندراعتکا سن فتح با بم سند زمینی نه ورون یک طوات

زلعته من تاجم بور و بود کمرجنگ وحدال از بریشانیش و شدتنش باب انتباد ت

> ئشست وشونی بایداوّل: آجشیم زارزار باز مارونش زمز گان باشوددل باین صان

پارونیش ز **مزگان ا**شود دل باکشصات مینج درک^ا عشق جون آمد بجباً سنفس د مهوش

نگ وغرّ ت جون تما شان برید ندا نیمضاف

بوست بریائے خود بہتہ زِصد عبد دیجت جز دل تورآز نبود مرتزا دیگرمطا ن

米

روليف (ق.

ن سور كه عندونوسيست

بخواننم اعوذ برت الفعن المسائل باخلق كردا عنق براريد بإران زبال معين بالأيرزمين وانه راكروشق ازین نتر نفس پزهریشتن و نفآ شت به غم می خلق ین ہم برہ سیب زیب نات ینا ہم بد و نیزاے برئیان سے زوسواس خناس برمز نوت ندارم بجرنوات تومن بنه و مستطرا یا غیا تم دہی زین فهق مرخواند ؤ رآزرونه ازل که ینجا شدم بازمشهورحق کرم کن بهی گنا به کخبش وگر باز دارم ازین جق دبن سريد مرا روزگردس الط**ت** كهازره سيده ميدشود پاک نق

تالی صحف ول باش و مگردان اول ق یا زقر آن رخ یا رتو میگیر است با ق

مرغ سدر ه نتواند که زند بال و پر بسرا وج عروج منازین هنت روا ق

> بر سر دارنفس تا نزنی با ^بگاب ۱ نا میر

> از تقیّد نرسی تا بجهان اطسالا ق

عهد و پیمان عهد و البت به بند قید است بشکستیم و تبستیم ازین عهدو و آت جمله بحراست جهد موج و چه مباب گرداب راز کو فاش کما وصل کها کوست فران

ردیعت (ک) ننه م ممتن ومن دوان روان به باک كرتا زال بنوسشم زتيغ آن سفاك بقصدیرده گرسیاختند روز از ل یے خارہمین عقد من زوختر تاک بروز نشه شنی م که زود تر بخشند پائے سفارش موسع زویدهٔ نمناک گرد مرکز ذات من است چرخ زنان مثال دائره موزانه جملگی افلاک ج خنه لا بگرفتم ازین نازتوراً ز که نبت بزیر بغل بازگوئیش آیک

ازمقام خویش رفتم دور دورا ندخیال می دور در گشته بر زماندن با کاریکه 📗 دوش كردم دربرش الدردوري يوخوا المسار درسرا بايم كه بان برخيذ بالمدرج المات او بكام كوه بعشد كزيرات سجد د برجد انتخت وكير دوريم زانفال قطوها ندر بحرو بحرآمه درون قطرهٔ علی اردر من من در من نمر بحدًا عقد ا

نايداز كامل بجز كامل زناقع غنيقص من بهرجانا تعس أيد أنه بدركال ننيست چون غير خذا موجود در مرووجهان مستشت ترميه بخم رتحمري و مستب ورمضيضت القوسيامن ستدر أوفاش بم

اعتبارازکه که ووکردن یکے به شدمیٰ ل

عو ()

ببنيم مبال نوليشس درا ئيسنهٔ خيال گا ہے براگ ہجرو کے صورت وسال

نازو نیاز کعسیه و تبیٔ نه از من است

این طبو کا جلال من آن حبلو '، جال

ديدم درون حام چوعکسس جالاو

گفتا حرام راج عجب كروة علال تخبر مخبتش جوبدل كاستستمر بكفت

توغیر خون دل نخوری برازین نها ل

محفتم زجوش خون جگرتپ گرفته ام گفتا زگرم خون مزه و نوش کرنزلال

شد باروردرخست حسيساتم بزيرخاك چون وا نه زیر خاک کشد سمر کمال

شد فائن آاز سوز دل زارعند کیب

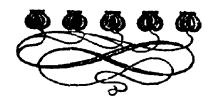
ومسل است در فراق و فراق سنت وصا

ر دیف (م) غزل

ازونورشوق من کاندر داخودد شتم برسرلوح تخیل صور تم سنگاشتم گاه سجده میکنم گام طوافش میکنم کا داندر دشت بیما بی علما فراشتم میمجو آفر ثبت تراشم جو نظیش شبخت کم مشقش ازاز ل کاندرداخود کام این جمه شور میدگیها آن نها فرارد دو میکنم شبخت ازاز ل کاندرداخود کام بحت برست و بمت شکر شبت سازونجاینم راز جهان فاش کردم برده را بروشتم

فال و خطّ چهر و فران منه و دام شكارشان منم حاد و و غهر و فسوان نازوادا تیخ ابر و خنجر مزگان منم شوق موسی وست بیفات مخت بیشت سوزان منم انترانی نغرهٔ ساز منست وزیجی پشتهٔ سوزان منم من رء نی نغرهٔ ساز میست گفت احمد عاشفان وابن منم کفر کا فریست نه نه تارگیر قبلهٔ دین کعبهٔ ایمان منم حان بهها س جسم بیدا نورول حان بهها س جسم بیدا نورول مناز بها ن وصورت النان منم آنه بان وصورت النان منم

باد و او شم از خم خمی ندام برجال خویش دیواندام مکبل لا موسیم اندوهسس گوش سن این نعمهٔ شام ندام روست مین قیدروست زنگ خاک را بین از جیشد کاشانها من کمین لامکان و مرسکان در دل گبرد مسلمان فاندام ول کباب آتش خود از عشق جان نیار و جان بروجانادام وک کباب آتش خود از عشق جان نیار و جان بروجانادام وک می نباید سبحهٔ صد داندام

غزل

کفرواسالام کاکل و رویم سجده گا و دو تا لمه ابردیم زوره گبر آتش رخها خبار خبگ منفاه و وست جادویم تشخه خون کر بلابوداست خنجر منزه تبغی ابر و یم جنبش منزه ازه برسراو دار منصور تارگیسویم دوزخ است آتش فراق من شعله با می زندر با بویم گرچ شا بمنشهم گرچ خود فانه خوا روخراب میجویم ناز من بود نار مخرودی جان یعقوب عنبری بویم ناز من بود نار مخرودی جان یعقوب عنبری بویم ناز من بود نار مخرودی جان یعقوب عنبری بویم ارسی گویم از نسخ نگویم از نسخ نگویم از نسخ نگویم در نیزم اگرسخ نگویم در نیزم اگرسخ نگویم در نسخ در ناز در سر دار در سس میگویم

ماشق دیرینه ام نے مومنم نیکاذم من زا و نِ کفروایکان برترم بالاترم وعیط اتنی انانے حین مشبحانی زنم افظ ومعنیٰ می نگنجد درمقام برترم در در ون آتش خود پرخ زن اسمندرم ئے ہائے کس نہم سرسے سرسود اکس نے بناز کس تنم من سنے نیاز کس راز ایندم فاش شدیردہ زرویشواکشود در ظلال خوکشِتن من ہردو عالم برورم

سرا باوید و دانش گر میشتم شخت حیائم باین بینش عمی بینم باین دانش نمیدانم درآن آئیند رخ یاران نمی بینم گرخودرا چو جعدش گرجه مجموعم میکاک من بیشانم بیشن در شده و شدرس سرورد

چوشبنم پیش خورشید و کتان آسا بمِشِ مه دل و جان من نمیدادم سرا پاجله جانانم

وه عالم لورگیره از گرنج بر لورمن نیکن مثال شمع روز و شب همی سوزان و گرانم باین بے بردگی دارم هزاران بردابرخ چوخورگو ق ش تا با نم سرایل از بیا نم

من تنم ومن تنم و من تنم و من تنم م من تنم و من كنم و كنم و من كنم و كنم و

ندائم از *سرعشق* است و یاجنون گویم که با جغائے چنین شسیسز ہم و فاجو یم

اگر به تیغ جفا مسرزتن جداسبازند برټ کعبه که گردانم از درست رویم

زور دعشق توم فناه وام بربسستر مرگ نگاه گوسشهٔ چشم است نوست دار و یم

نظر بهرچ کنم غسی و او نمی بینم بموست با جمه جایا که دیده برزویم اسیرزنف بتان ازدوکون آزادست مخواه رآز ربانی زست گیسویم

گا ہے درون میکدہ من جام مے تشم گا ہے بسجد آیم و آواز سے کشم مے خون دل کیا ب مگر بازنقل من

ا بن ہے بحائشہ سرِ کا وُس کے کشم

سردرازل كشيدهٔ ويا درا بد فراز من رخت نولیش سوئے فنا باز کے کشمہ

دارد 'به پر د د میل د کم روست خونشیش

زان نغمه بإبه يرده آواز ك كشمه

رفتن زیا محال مگر از سسر خیال خودرا ہمین قدم بقدم سوے وکے شم

خوورا بجب تجوئ تومبرصبي جون صبا

تا شام وروم وزنگ ویمن بین وَیُشم 7 نکو که راز راکنداز فاش فاسٹس تر

تاميش وسع جو برہمن آواز سبٹے کشمہ

از فعل در گذشتم محوصفات گشتم وز وصف بازرستم من عین دات گشتم

ا زبهر مُت پرستان برا عتقادایشان اندر حریم کعبه لات و منات گشتم

> ازشیبه مز هٔ خود مرگ جفا کشانم بازاز لب شکرریز آب حیات گشتم

از سرگره ز کاکل صدآیت تشابه

وز فال و خط من آیات محکمات شم

صدیج و نا ب خوردم نا یک گره کشود م من زین کشو د سر نا یا مشکلات گشتم

برد م بزور بازی از ست طران گیتی از نر دعشق خود من روز سے کدات گشخر

در قید جهت یکمیند بود م چورا زدر بند نام مدر میشد به مراغ نیر باشته

بثكت بندبيرون زكشة حباليتم

غو (

براے فرش نگاہے کہ داسشتم وا رم

بر سری فتار مرزه برا م که واست م نواری که است که داری داری داری داری داری

من آن شعار گنا ہےکہ داست تم وارم

براے تیراتو می پرورم حکراز خوان

برست یردن. دلے زور دیر آ ہے کہ دائشتم دارم انگر د جز تگہ ِ لطف او مراگستاخ انگر د جز تگہ ِ لطف او مراگستاخ

خيال أزلف سسياب كه داسته خرام

ہزار سال برا ہ تلاسٹس یو شید م زبخت شا م پیکاہے کہ داسٹ ہموارم

زنا ز خود نه خروگو نبازگس اسنهٔ آن^ا

نیاز خوا ه مخواب که د استهتم دارم

. نغان رانه

غزل

خوشتر آ مرحیثم گر بان ازلب خندان من زین سبب شد فاک تیره و لکشازندان ن

من بعین وصل می الم پولمباره سے کُلُ نیست زنجیرم سیاحب۔ کا کُل پیجارت من

گر می و شورش ندیدم بهیج در بازارقدی گرم شد بازارچون شدخاکداری کارمن سرم شد بازارچون شدخاکداری کارمن

تا رو پود زندگانی نمیست این ارتفس زین کمندت میکشم بهردم سوسطالوان من

روح چون برعرش قالب مستوى شددررم گفت الرحمن على العرش الستوى بسرجان ت

سربربیش خودخمیدن وین واسلام مست بازگرویدن بسوئے خولیشتن ایمان من آب د خاک و با دوآلنش را پرشش ازمیکز راز باسر بسته دار د صورت النسان من

نه دریاا م ندگردا بم نه موجم نے مبابم من چوعنقا ہے ستے صرف نامے دیک بم من

اگر چینستم لیکن بهتیت کشم آخسیر برای سوخته کا مان صلای جون مرابم ک

> اگرمی صدیزار ن نشش دین میشم لیکن خرف از کا ب نے شارے از صابح ن

و اسك موسط بيا اينج كلام ا وزص بسته نو

ز تا بر بسر نضس او نغربه على ما ينه و ريا بمرمن

زمسجد د وش رخت نودکشید م سوسی بخانه چه می پرسی ز حال من که برست وجوا بمرک

دل من جام وجان سکیش شرا برعشق سق ای مسریه سوخشه را بهر خش خود کب بدان فنا در بر بقا دارم مثنا فشش روست ب علیه بت خیاییم سسرایا آنازنر بوان

گرنغرژ سوز مگری ساز کنم لمن

گرِ تف و رفیض قد سس با رکنم ن سس زنده و گرمینی اعجاز کنم من ازاً تش غيرت پر جبريل بسوزو سر ما يهٔ نا زمل نبوِ وغسية. نيازم من زين ما په سز وکزيځ خو د نازکهمن شهباز چوعشق آمر و کنجشک خرد باز مسید زشهباز کنم من روزان وسنسبان زیر گاپوسے چورکار انجام سسبر کار باغاز کنم من آن یار در آغوش تو تو درطاب او اے مغته ترا تا کھے آواز کنم من چون نیست سراغش بجزازمن دگرے باز مسرگرم مواسوے کہ ہر واز کنم من

َجز جلوهٔ آن یا رپو در بزم دگزسیت ين بندچرا باز در رآز كسنهمن

غرل

بر ہمن بُت می پرسستدلیکن اندردیومن پوالعجب کاریکہ خود بُت می پرسند برہمن

کوه کندن سبل د مردن زیزنمیشه بهل تر زیر تینج پاس مشکل تربر آمدزلیستن

بر' مید وصل شام ہجر آر در وبعب جع لیک شام پاسس راصبح قیامت دفیتن لیک شام پاسس

گردر نا توس ومومن درا ذان خوالان تو نمیست جزیا دِ تورد مشرن ضمع در مرائمن

كاكل شب طلعت خوبه شدرا روين فزود

فال بردخمار رحمت نمیت جزععیان من د

جبر و شب فام خاک آنش کندروش حوروز روئے خاکی تا فٹ زاتش زاد وجواشم عالمن

زلت ولیتی وخواری فاکدارد اشتراز رئیت آب آنش این فاک رجوانولیتن

وحشت كه زد بخار بيا بانم اينجنين كاويخت زود زود بدا ما نم اينجنين با همرد وحبيت ترمن بحير تم بايارخويش دست وگريانم اينجنين وحشت به بين كه برسر بازار شرم شرم بايارخويش دست وگريانم اينجنين نگذار د آبا به كرکش سب بزیر پا ممنون مهر خار مغیبا نام اینجنین با مهنون مهر خار مغیبا نام اینجنین با مهنون مهر خار مغیبا نام اینجنین با مهنون نه زراه مفر خبر گر ده راه خانه بریت نم اینجنین شا بهی بغیر من نه سه دو د. دوکون دانه مهنون می بغیر من نه سه دود. دوکون دانه مهنون در وقعت و لوت گدایانم اینجنین بهر دید و قعت و لوت گدایانم اینجنین

اگرازوسعتِ من آگهی یا بی شوی حیان که عالم در حق وحق در وافر دارس کیالن ناگر جدرگ

اگرجونی خُدارا سهل یا بی و مرامشکل . کهاو نام و نشان دارد ومن این دارموان

چولیلی در دل خودگر جیمن محل نسین مستم چوم مجنون از چیمستم در تلاش خولیش سرگران انالکی کس مگفست و کس نزدآ واز نسجانی مهداز راز بوداین شور با سکفتندا گیزا^ن

ندارم حاجت یارے نخو ا ہم یارکس بودن نخوا ہم غیرخود را بہرخود فر یادرسس بودن زشمع برزم بودن خوشتر آ مرکنج تنہا کی زشمع برزم بودن خوشتر آ مرکنج تنہا کی

وزین چېره برا فروزی گل خاشاک خوس لود پیځ کیب دانه صد دام للاگستر وه انداینجا سیم کار دانه صد دام للاگستر وه انداینجا

چە آ سائىش جەراحت بود آنجا درفض بودن چوكلېكر سالبا در باغ برگل نغى سنجىيد م

چو کمبئل سالہا در باغ بڑگل نغمة نجيدم کنون چون بوم درويرا نه خواہم کيفس وو -

زسرتا یا ہمه شیروشکر قند و نباتم من نخوا ہم بردُ کان کس دگر ننگ بِگس بودن م

من آن آ ہوسے دسشتیم کداز خود می *رمد فیمرا* بکا م خولیش برخود ہم نخواہم دسترس لود ^ن اگر ج بال نمرغ و ہم می ریز د ببامش^{راز} زآزا دی لو و مہتر گرفتا ہے ہوس بودان

تا من شدم از آ شنائے نوٹیتن بگا نگشتم از فدائے نوٹیتن در بروے ازفرش تاعرش برین من می برم اندر ہوائے خوثیتن دریوز ہ گرگشت بہے تا آخرش من یا فتم خود را گاسے خولیتن چون راز شریبل نہ نیخ نازیا خت جانان خودرا خون بہائے خولیتن

AA

غزل

چو ناگه برکشیداز مهرر ویش پرده یارمن سرایا سوخت از برق نگامش جان ارمن

فغان راز

بجست وجوے یارے سالہامن خون آخریکا نیا مدغیر من یار سے وگر اندر کسٹ ارمن

سامدعبرمن بارسط وکرا مدرست زلال ٔ سامجلق اندرکشهیدم آب خنجر را

چو د انسستم که با شد در د لِ قاتل مزارس بصرونِ نا له می بود م که در دامش گرفتار م

بسرب در دا م خود **ا نتا** د ه می پینم گارمن کنون در دا م خود **ا نتا** د ه می پینم گارمن

من از خوه گم شده السان که خودخود رائنی ایم کجا دستِ مزارِ من برآید بر فشارِ من

من واو در تراز و پله با پله مبمی سنجم کهمن مصروف کا را و وادمشغول کارمن

ندید م غیرخود رازی ندیدمغیخود فاشے ندر مرغ خدرا در وہ والدیشارم م

نديدم غيرخودرا دروو عالم ديشارمن

ماحب على و منرمهاحب فراديكن صاحب خلق حن صاحب الطال مين فطر ُعطف اللي زازل در كارشس چترا نگن بسرش ظلّ المانتقسين چون بهم كغو تبارش ز دو بوندزداج گشت رقاعی فلک نغریش رئیج نین

بيئ تاريخ مبارك يوبفكرا مدراز گفت خوبث دمگشت فرار التعدن

صنرت غیب سے اس تاریخ مین به تدخیز ، عداد (مسر) رشک مسہ شا مزروهٔ بلند، قبال صنور نظام سر کار عالی کی بشارت دی سے گویا یتاریخ رومبارکب د يون کو اوا کريميې

توكليد بهردر كفتكو توسراغ هرره بتجو على وصل من توزخونين ميرتني وونجوبين موجو ز دل نوعقد ه کشامنم بر و تو اه نامنم مستفم دسوز د ریخ وشفامنم به میسونم توروبرو بخيان ووېم وگمان منم بنمود د بودعياني دل وجاب نم د اف جاب منم شروت ياور **فكو** ز مدین تغرقی روزوشی بهمت بیاه کشاده که درون خانه مراطلب مفروش ل توبها مو

م بندرزرا و قبول ورد که **د میدا گانشکبو**

يونظركنيمر بجارسو نبود شهود بغيرتو بسرير عرش مرامبيرم طلق راه تهزمين چەدرائىنەست مرائمىنە برخ خيار معائية بىشكىن توبرزخ آئىنەكەرسى كال منظو تومياش عاشن وبهم خود كدتوا فهاكمينك ببر

> مُراست رآزهنیاز با وگرست سوزوگداز با دگراین کرشمهٔ دناز با ترگیست شعند با تو

نظر بهرج کنم مست لاشر یک به روم بسجد و که حق لاالد الا بنو

بربگ عاشق ومعشوق جلوه گزمشق بحیرتم که نیازاز ^رس ست و نا ز از و

> از و بمن حور رمسیدم رمهیم از خو د باز ' عه جان باند و عاجانان نه تصدّ س و تو

ازان زمان که زمقبول خواشتر گشتم نه جبهه سانی رهیدم زهر در د سر کو

جمال صورت خود تاکه دیدمافقاد مهسته بسجده مردم میشسم بطاق روابرد پنوراز از رخ خود پرده فاش ترافکنند بسجده در شد د عالم بهدید بیش ا و

مِ فَتَم بِكُوتُ كُهُ زَنْتُكِي حاسبُ او كُنجد دران رسول فُداسك فدا ا د

آن کا فرم که پلهٔ گفرسشس بریزهٔ سخید کجا بگو ہر ایمان بہاست او

من آن گدائے خاک نشینم که بردیش خاقان وقیصراست کمینهٔ گدائے و

آن فانیم که چینسهٔ حیوان همی کشه حام ابقا زبادهٔ جام فناسهٔ او راز درون پروه زپرده برون فناه برتا فت آفتاب ززیر قیاسهٔ او

رولعب (٥)

غزل

مردم چستم خُدایم والنّد سفاه در ولن گدایم والنّد من زتاره م النان چوسرود دوز و شب نغمه سایم والنّد می زند از نغسم هرشه دم صاحب عرسش ملایم والنّد شمع روشن خود دخود پروان خود دخود بروان د ننا یم نه بیت و النّد من ندارم خبراز بست نبیت نه ننا یم نه بیت و زعدم نمی خود النّد بوست شمع دو شرون افتاد است و ناشر من نداره خبراز به بروان افتاد است فاش گویم که خسرایم والنّد

مغرل

درشان مضرت محمد شاه صاحب ح

اسع مجد گوسف مرسول الله النه الزير الزير المست محد شاه الزير الزير المست الدون المحت المست الدون المحت المحت

فاش گرد دیبیشس ماناگا ه

غرل

برہمن نشبیہ جوی وزا ہدائ شربیه خواہ ن**فد دولت برہم**ن واروز بُت شرم ویکا ہ

لفكاسه بالشناد بإن دغرن درريا وبجود

واست برزم وكدباشد باه اوخود سدره و

توعزیز مصرفدسی روانق با زارانسس پوسفی وخود بخوداً فتا دو، ندر قعر حلا د

. چوان فناگشتن بود آخر کیا رفعتن بو د

كويد ب وكونو سب ومغفرت كوكوكناه

ربيثه ريشه ازتن من بسنة ُ زنجير و

درترانه وست عدالت مي نسخبر كو دوكا د

من نبورم بودا وجِدِنِ مَن نبِشَم إِنْدُو ل

أمرم من از كي به فتم محب انين باركوه

فرع دایم رو با صل نمویش در دبگرین سه ساله ا

راز براقا السب راجعون دارد بي ه

رولیف (سے)

غزل

مت پرستان ہے شاروخود برستے کم کے بادہ نوشان صد بنوار ازخونش سنے کم کے

ہ کسے برٹھن صورت جان بباز دبے دربغ ایر سیدر میں میں ایا ہے۔

ایک اندروادمعنی طول دست کم کے

برشکست دیگران ہرکس کرنیستہ مدام لیک در کبنیاد خود یا بدسشکتے کم کے

میتوان در رزم ازگر دان بر آردگرد باز لیک بیش زیر دسستان ندار دیشته کر مجسے

> گر نہ فضن ورحمت ایز دگرنتے ہت آ: جمیوا و در بزم عالم نوار شبتے کم کے

> > X.

وگرمنصوردا بردار بردارندغوغاتی خُدارالمغتيا جامعازين تربت بيارانَ نخستین نا زرا در پاپ تااندر نیازانی گدائی درخدائی و ضدائی درگدا بائی

مَّا شَائِي مَّا شَائِي بِيا ئِيدُ الْسِيمَا شَائِي مع كلكون خون من أكر نوشانيم بردار كشمر آواز مستانه انالحق مرد نتوالي بخون خولی*ن مستم لنشههٔ زاز نیریت فیرین* **تو نازش را ئنيدا ٺن نيازش راڪيا، ن نيازاندر ل**ياس نازو نازاندرنيازشها . مرو عجب این خند دازیکبر عجب نالهااز عجب لياني ومجنوني عجب مجنون ليلائي

عجب آزے کہ باشد فاش میش خوابڑ دیگانہ عجب بردونشین بارے که باشد بار مرجانی

درشان حضرت سسبيّد ناعلي كرم التدوجه دین علی ایمان علی د حان علی طاتا ن علی تتضرت قرأن على وحضه ببدت فرقه وعليه تشعة نشذ وہان کراہ را جان علیّ مربت حق صورت احمدٌ دل وجال شن بند بریا طوق درگرون مجرحوشان علی حان جان عابد بي*ار* تمي دي جفا زور بازوسئه محرًا. صفد رسشىيران على شير د زم نيبرو، نَا فتحناراتيشس درا خوّست گوے وولت نُبردہ اینخوان علی راز دارلوكية عنه من كتنت مولالإبيان کینے آن مشکلانٹ کے ما قضاً گردان علیم ورثبتس مرد مكترارا حست حان تول حضرت الزبان كالوعبورت حان ملكم شهٔ شین عرش دلها تکیه کا وخاص ا و سوم خاکی برژادی را گر بد ها^{، ب}ایگ أن الواط واح احمدًا زحية فواندش بوتروا كفت وناظره وان والشبع التمواقانا بل النبور لغظيمه بل إنا تقرآن ملى المصورني الرتم باشباعظيمان على گفت'ن جنب الّذي فرّطتمو فيدانا كشتى نوح بخي وبحب رامواج كرمر درا صداف على سار گومرغوان على من بمبُّو يمه خُده داع ديت انسان عليَّ یس بسیگو بدنُنه بیری کان علی مین نسرا د.مهان من داوفر<u>ت چواساه</u>م سشکفر زانكما وكوير سأنه أن من تكويم أن على ا و نبین ^{ستن} سر که خوا بد داد از **یزدان عا**لگا پښځ ه د اور دا د ار روز و ۱ و ر ي نیست بینمسه گر دیمننگا دا تمری بمیجو با رون ست میش موسی عمان علی رآز می نالی حرا در دا من او جنگ زن هردل بیاررا داروعلی در مان سطط

نخوا ہم من ازکس رض سے کے وفا ہے کیے نے جفائے کیے

من 'زنازخود در نب ز آمه م ا نیارم نمپ زے برائے کھے

دوائے خودم باز بیمی رخود نخوا ہم مسیحا ووائے کے

خود م مقصب وراه وبمرا برو نیم جسنز بخود رہنائے کیے

> نه خوا بانِ وصلم نه ترسسانِ بنجر نردر بن از واوائے کے

رمهيدم جواز خودرسيدم كحق فاندست كوب ورجاسة كسي

سرود ننا گوسسرایم چوراز ٹناسے خود مرسے ٹنائے کے

معزل

درشان حضرت معرون على شاه مها حب رد انتخلص به فد آ

قربهر برزم برزم آرائی بادهٔ و جام و باده پیمائی دخمهٔ ونغمهٔ وسسرو د نواز تارو چنگی و ساز و شهنائی جان و مایان فدائے تست قدا از چه معروف بآفراآئی فرز هٔ از دوکون غیرتونیست جمیحو خورست به بازیکتائی آن خیوری که عاشق رویت د تر بهر سوکست د تو بنائی نیست جز درگهت دگراے رآن

بفروغ نشأ عشق خود توبهاراین جن آمی نهمن بود نه بهارا و تو اگر به خولیشستن آمی

نو بدام خود شدهٔ شکار تو زجام خودزدهٔ منار که ز مرغزار بوئیت بفیا نی ختن آمدی

شکے کہ دہشت فاکدان دل **ا**ر گرفتہ کا اگہان تو برا ہشوریش عشق آن ہمہ جان بقیدتر کی ہی

ببواس لذت خوشكواركه بداشت بسب مقرار

تو بكر لل سرخون فشارته تيغ وشتن مرى

توزاند محفل جمل الس كه باشت يكنب منس زكند زلعت درازخود بشكار بافتن آمدي

سپهٔ راحت ول بیقرار د ماغ سوختهٔ انتظار تو بخنگ باد مسیا سوار ز جانب مین مدی چومعانی ول آز دان که بزیر موضود میا زنقاب مورت انش و جان تو بجلوه ساختر کنیدی

كه درعرس شرنعين حضرت مرزا صاحب عليه الرحمة برنوا جه بهارا ي كفته شده

در بغل دار د گمر پوست پیده مهرخا و ری

ا من کرمینمش و وخته برخود باهم بگری در کمان و تیرتو داریم ماهم دا وری است در کمان و تیرتو داریم ماهم دا وری است در خود باهم بگری در شناسد نه گروجو بهر شناسد جو برگافت است باین مشتری او بردارزش مقصد ش لیکن خریدار آملا و براهجب کاریمه اینجاگشت باین مشتری این مشتری میدان توسین آمده تعبیرش صورتش مصد ای تولی مساد تر نیمیری از دل پر نورا و روسشسن بنخ گفته مجال چشم نگران گو خبر ز آشفتگتیش مید بد دار و اندر پر د هٔ ولداوگیش وابری رآزینهآن فاش گرد دیرده گرانه خ کشد صورت مرزا : برزم آید یے جلوہ گری

تا تگسلی از خود دل با یار نه بیوندی

ا سے آنکہ گرفتاری در دا مہوسمندی عجد رزنسب اینا بر آز حسب کاینجا مشرب پدری را دسنے عزت فرندی ترسے تو بخواب اندر بایارہم آغوشی برباد سحربینی این مایئر خرسندی از روزازل والبيِّد دار ندمبهم بيوند اين دليّ گدائيم وآن تاج ُ خلافه ي آن در که تو بربستی بکشا د برزاران در دارد چه کشایشها برعقده که می مبدی سے سربہ اطاع**ت ہم**نے ول گلِنارغم این دولتِ نا دا نی بردہست^خردمند

ها نا : سرمستی ^{تا} حشر فرود ۳ ید زان قطرهٔ کے رآز ازمیخاؤ سرمبندی

منم نقطه مگر در برکتا ب منم دریا گر اندر حیا ب تسلی بخش هان تشند کامم دلین نیستم بیش از سرا ب شد اب تعل می نوشم بلیکن نخوا بهم غیر خوان دل شرا ب شد اب تعل می نوشم بلیکن نخوا بهم غیر خوان دل شرا ب درین بازار پُرگرم دو عالم نگیرم غیب رخودرا در حساب درین بازار پُرگرم دو عالم نشده درا در حساب می نوشد در ادر حساب می نوشد در حساب می نوشد در ادر حساب می نوشد در ادر حساب می نوشد در مگيرم غير خودرا در حساب

چوشوق سجده اندر سربز بحبید ندید مفسیسر خووعالی بنا ب من آن خاکم که از پاکان زائیه زمن وار و کنابیت بوترا بے چوپروه واکشود م از رخ رآز برون برتافت روشن آفتا سبے

منتنوي

مرگز تو مجوکه دلبرت کیست معنون شناسی زاوب نیست گذار و بسوز از تمپ غم صے نوش زلال تنج دودم جان ده مردم برتشنکامی ناکامی را گبسید کامی یعقوب مثال دیده کوری بهتر ببتر زقرب دوری از یوسعت خویش بے خبر باش از یوسعت خویش بے خبر باش از یوسعت خویش بے خبر باش از بھرات خون جگر باسشس

ديد ؤو ول ازميش *راستيم* بهرا فسونش فسوينها خوا ندم نذر کردے ویدہ و دل جاہو بہر زان رخ وکاک*ل ب*ې چې و تاق^{سوز} خائان راسونحتم صدبارمن بوسه دا دے گا دسمراً شان گاه در دشت و بیا بان بیقرا ر دا ډېرياد انځپه من اندوختم ا الله وسفر كم البارد خوش ہمی بودیم بااین *بڑف*ساز ناله وآه و فغان مسرور د سر جستجوامتيد وخون توسكرو ذكر

خانه را یاک ازخس و خاشاک کود

يعنے رميع قادر رئي ودود

سوداین سودا گراین میت بود

گوش کو تا لبشنوم آن گفتگو

در غم غمز ۵ بهروم مردم جان ^ابدا د *سئے بہروز* ویدہ نظر روز با "ما شب وسنب بالابروز زآتش آن شعلهٔ بخسارمن یا ۔ دربان گاہ گہ ہائےسگان گاه در کولیش تیان باحال ّلا ر آتش عشقتل سسدا ياسوختم گنگ وکرگوش وزبان و دیدهکور نالەوآ ە وفتان سوز د گدا ز شد بکایاودل و جان و جگر غصّه بائے غمر خیال وہیم فکر جلدرا التش گرفت و خاک کرد خانه چون شد یاک یاک آمد فرود من نما ند م یار آ مرصیت سود چشم کو تامن به بینم روسے او

مذت ماکش بدل میخواستیم

فغان راز

منتنوى

راست نايدجز شناك فوتين حدمیگویم برا ہے خویشتن خولش را از نماسشس ووایکنم يبيق خود من عرض كالا مسكنمه زنمهٔ زسنی زنم بریسی پولیش کے سرودخوش سرایم میں خوال سال میں میں میں ایم میں خوال وستدا فشان مائيكو بالمشرفون تا برا یم نغنه ریزان شی نو و عالمے را در ہر و برہم ڈکٹر سوراسرافيل رايكدم زنم خواثة راورفويك ترورورتا فرتم عالمے کو تا کہ من پر ہم رخم از زمین خوسشو بمدافرشکتم للميحوتخم خوسينس رامن كالشتم ا معدازان میشد مهزاران ببشان برگ و باروشاخ وگر کشتماران ورومة صدباركهم ويدان كنمر این حمین مایرورش از حان کنم گرچه گشتر گاه این و گاه آن (مرجبا تمرمن كالودمة يخيان بند ورا غيبر فداكردن محال خولیش بااز خود ځیا کوه مجال بنده وانستن نُدا با مِیکمان حيست شبطان كبراد بإزوان انبت غير كار نبيطان مرير یلک را آلوده کردن با بیسید ألفت حق اورا ند تومتفني غيرحون دانست آدم را شقتي نیک را مدگفتهٔ خود مدیو بی زانكه تو تقويٰ گزینی خودتونی كُهِ نَظْ بِرِخُولِيتُ مِنْ عَمَاثُقَ بر د درا از جیشم خو دبر داشتی

بازآ ومررا فداست بندگان کے بدیدی صادرازغیروجود بهرخود من دارسیپداسیکنم میکش_م منصور را بر دار با ز شربت إيدرةب خنجرم مسلم ورزمرة زناريان مروكب زايد نيم فاجزتيم يأر چيزے ہستم و اينيستم' رُ انگه درم ستی مخی کنجد د و لی بهت از آفارستی اسکام و ندرین دریا بسورد غیرتم مید بداز **ن**زمستیشخپ. صاحب حيرت مقدم تراود يس تفدّم بهراين لأزم بود اين وآن جمراناتهم ومغزوم بست مستوسق ذاك التكلبل زائكه در بستی نئی گنجد دو لئ برسس بن هرده عالمرقاسرم

چون نبا شمر من دو نامکتا شوند

فولیش را آدم بریدی بیگان ساحد ومسجود ذات آن سجو د ازسر بزشور وغوغا سيكنمر فتنة خفته كنم بميسدار بإز سوخت است الأتشكي بسر خنجرم كا فرم ور حلقهُ ا سلا ميأ ن طرفه ترمن مسلم وكافرنيهم من بمندائخ كدأ مم كيستم مهست وانستن بودكفير جول نيست دانستن بود كفيرتام غرق درگر داب بجوحیرتم حيرت من مهت في الواقع الرّ سبن میرت مینم گربود جوره صفت موصوف را خادماود ص حب حيرت ورامني وممهط مستى مرخشت فابت يولل آ کا میچونی کت راخو د تو ای بأعنم التدمخ نحب برم ظاہر و باطن زمن سیداشوند

فلا ہرُو ہا طن بہم شیبا سف دند گر نباست خلاہ ہو باطن کجا گر ہیریں از حیاست از دان

نا شها دت غیب اند رور ۱۰۰ نا لم^غیب و شها دن از منست گ

تن بغیر جان کو زندو یو د گروا نم تولیشتن رامن مدم

را بلدگریم نوایش زانکه گریم نوایش اون دم ام

علم باشدغ سيسرمعاه مراز ُلوا يهلُ مدم ما نيز يأشد يُأشجود

بهم نعدم معد و فرمو پورود آر. ا ا ا مجلهااغانصند و معنی کیساو پو د

بینه مع و محص و این بیستر به در آن وجود محص و این ایزویست

: ق نابت نباشد غیر را

گرعدم شربه ابخوانی یا د بود

درميائم برزشخ لايبغيان بازدارم بهرود رابرة بثان نخا برو بالطن مبهم ورجم زتم عالم باعن به باطن دائم است فلورث ومعنى زمن بيدإ نشدنر فرد*ی اند*ر کا فرومو من سمحا خایشتن راورکنیون زمیان لليب بهمر ورغميب تبوا الأرووو المان منم إقى همة مثل ثن است غير من عالمه نه بائن. و بو و میز نم گویا زبو د خولیش و م ليل المنم خويشتن معلوم الم الفاقط الشهد فحيير متغوها مرازكها نيستنه أن مم غيرالية الودود تهمر خميال و د بعد وموموم ونتود تبله؛ سا و مسمی کیک وجو و گریه منزو د ست اوبا عابرست خ نایدگانت برگز خیر را

ایس، بهر صورت بادا درا وجو د

منان راز توبرگن کاین خیررا شرگفت. ا سپ "نازی راکه تو نتر گفت به گرمعنیٰ بنگری کیت وی جله ازالفا ظامیخسیت زودولی صد ہزار اسا سٹے کے۔ توبی صدهزارا لغاظ معنی کی و بی جزایتین را*ب گے شک ز*ور غيرخوو در دل کسے را جا مرد ا آرتن و بهم باده آب و تاستمر تبان منم بهم تن منم بهم دامنم تبمرجن بمفهقه كالكل منمرا المبلّ وسوز دا كبيب منم من الالحق ميزنم منصور كو غسیب رمن دارا زئی مغدورگو الشنفي زعشق خودا فرو ختمر خونیشتن رسن سرایا سوختم 'سر به بیش نونیث تن افکنده ازخیال خوکشتن بو بند هٔ ٔ ازخیال ٌخولیش مبستی تو گدا از خیال خوبیش سستی تونکدا ازخيال فويش سيكيني بهم مستخسرين بارو والبيم تيني مين خيا أكنت تخم كائنات يرنس وراسا ويعف سيسا عدورت تجرانته خدوميش بيت سرجيه درول بكذر دميني أيدت سن روه ورفهاس آن**ه** ننور جبدييرون فيرمشزه الرفيانيون ست البيخاجين شود اليس هزان نقش وروان بروان عرفن ليا جوم مركب بياسية مست ستى بربهمه استعيامويط درخور نويش خودجستي بود يس خيانت نيين برنمستي و د ىفغ كن خورمينيو داينيا كيوان خود ، را د د بامر : د آید بره ن مين کرگر وندن به به ايتن اردو والبحره بالدواجم أحاد

توو برا سے نو دسے ورسے می کنم صدهزاران نغنه انكيزم زخود این رو توحید باشداسس^ایس غيرت ياراست بإزفروشهين آتش غسيب بت بسوزدم ترا رخت ا نگندی بمیّات النعیم خوو تولى ورننوبيش وهنات الجنان ازخيال تست اير نقش ذگار از خیال نشت این بود ونمو د از خیال نشت آن نوش برین رز خیال تت اینجیب وعفور می نه بینی جرز *جال خوسیت*ن یا ز خرا بن گر ون ازمنئت گر بميحو خور برهينج عربت افتن خولیش را از خولیش دربیروه ملار ظام و يا طن سنود تا يك نكا <u>.</u> اول والتخرشونه بهردو مکے ننگری بؤیاسواے خوبشتن گذری از باطل^ی ت*ت حق شوی*

من بهرصورت ظبورسي مي نم صد مزاران رئاب اميزم زخود تيزار تيغ وزمو باريك أتر اتش سوزان بزیرش نبتی گر لمغز دازر و توحسیب یا بگذری گرزین مراطِ متقیم جيست جنت لمصرا درباز وان ازخيال تست اين باغ وبهار از خيال تشت اين بالا فرو و از خیال تشت این وش زمین از خیال نئست این نزد ک^{ودر} گر گذششتی از خیال خوبشتن نیست جزنو بهر توخت دگر خويش را در خو*ليش*تر . دريا ناتن امسل عبنت این بودان مرد کار خویش را از خواشتن سرون باَر باطن وظا برشود بر و و کے بس کیے باشی براے نوٹینن ازتقيد وارسي مطاح شوي

حق وبإطل ببرحيه باشدآن منمر آنكمه سازد عاشقا نراسينشق من نه بيواكرومش إطل بان **بره جزعت باط**است!. إزوان فهم أن مطلب نباشيًّ غيي جله أحق است و ته إطلابهًا بن حق جي مين الله واصلا المين ہمربصدق ہنگد کے دہ ماہ شق از تقید رستهٔ وطلق بان ت، گروی کا فراز کمذیب شان انچے در کا راست کے عاطل بود فهم كر. مطلب كه اس بارك سایے کے باشد قرین آفتاب عا عندد غائب من وأن مبلاوست ا مِن جمه اشكال *راا زمن* بإن اركب سكے از خواش الیثان قائماند ليك تععور وشكل مرحيست بكداز فيعنان بحراعظماست ورته ورمناك قدم افغ بت أست

ميست باطل اول زوت كرنم تونخواندي در كلام ياك حق كين زمرفي أسان البين شان جيست بإطل ازبيمبربازدان زين كاإم حق وتفسير نبئ كأين زمين وآسان البين ثنات آنكه باطانميت حق إشاقين گر تومومن مستی برفرمان حق حلدراحق گوست خودراحق بران ایس توجیز ہے راگئے :طامخوان مستى مطلق كحبيا بإطل بود ، زرگ گرون جواونز دیک^نست با قدیم این دات حادث راجه ما ايير سرم في گرور . ترقي جان مجله ومت از چمبگویند ماد شعوفیان جله حوان امواج بحرعظما ند موج دريا مين درياً رحية سنت کے بذات نولیٹنز اوقائم سٹ عاوت این علی بیان مقلت ماوت این علی بیان ط

علماز معلوم کے دارد فراق علمق باشد قديمازاتفات م غیراین آن کے ہویدامی شود علماأز معلوم ببسيكدا مىشود گر نەمعنوقے ب*ىے عن*ة ا*زگرا*و عشام أمرا إعث يود وتموو عاشويه ومعشوق وايرعمش ازحيجا عالمه ومعلوم واين علماز كيات بإتمائز باكرايشان واسشتند ، ورقدماین حبه مکیشان واشتند حا بنسنس برگز مان مرسکیم لين فديم أبدة ما عالم قديم ر: در همان آن است این کورم کا شك كم الألان كما ويكان مخور ز بتفتورکے در آیداین فراق ِ گُذروبر بیسکاز مانهٔ زاتفا ق در کمال زات یکتا و مس سنے وصل دروهيوست اليجافصل عدين بالتميين است اليخاو تعلوكو كيست البخاغيرو بتمارن فبل كو از و و کی خیزه مهه سیدا دو واد نيست اينجا هم حلول و اتحا د این ہمہ شمیب رنگی بورونمنود لېن نمه يُك دَالة. بنته يُك جُوو در تقای حاد نے پالیت بم نگر قدیم اورا او را نی در فدم 'بس فدیم اینی ست، حادث طل 'بس فدیم اینی ست، حادث طل جون جار شاند. ته مرور مجل بمدتو مادن بازخوان سيربك وم گرتو نەخوانى بىخوان اوراقىدىم بينن فبرعها حب عقل سيمه ، بمستننه ما وحشّه ميلد إنجلد قد يم درنه حاوث كوقديم ايناكه بود كاين دونا متداز براسه بكفيحو د گرنه دان آن قا درا بم ننزین برد تلبي مي ستوده اس ازس نے اشارہ نے کنا یہ لیے ہود ستفقديم وحادث وبو دونمود

ب من اینی با با است وصامت تكريبه زويبداستان حلبثقول المناكمة درء في ان خوليل وكالمست بلكه عائدر فرويرد وبحوب أزانكه نؤورا ازمحل بردبشيته جمدرا بالنوبست مقعودرد سرحيه من بيني توصورتها كبيس ازكيح وعدمز بالمثيري البخنت بالتواسن تهمد استنار باز مُنتُعتُه در أينيه فالأمام في أن الجمدي ورفر وبروه بحسبته كزمحا خويشتن برتر دو د الرحيان ويابرا علومهت وتفول معنی عام جمعه وقی ود أتأشوى ندر حقيقت بالردان کرد شها و سی روبغیب اندرین و تارج وتخت مأب نيبي زنتن وز نسبه می وشدین زنزنی شادور منكد يأحن شديماني ببربخؤ و

هنان را: وم زوانش گرز بی صدآ فت ست وصعت الشأان أزجه روآ مرجهوال ازخود وازغيرخودا دحام ست ·ونه تنها گشته گر درزیرد مق ورتطق ببم علم الخراست او فقط خود را نه خود تا بود کر د غیرا نبال میت در مام کت يبوابقور شنينه خانه ميروي عیون زامخ گمشوی روزارز میران زامخ گمشوی روزارز مینیدن انشان کو می بران تسوان وليب جمين ابشانجين فطماو بالخوييشة وإلا بالابود زين فعفت شار ببنومت جبوسا عورت عالم ممريد في أور ين فنا واين بقي روزوان ز فن غوئب شدن بشدمراد از بقارو از شهادت ما فعن النسب مي باشر بنجيب وحفور منمدن منب شد بای و فریخود

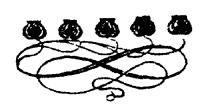
بميحو ما باطن به اوخلا مبر بخوليش بميحو ما غائب بباوحا منربخوليش هم برين ايان بيمومن بود ظاہر ما باطن إطن بود فأبر ما بهروس فاقدبود غانب ما بهرخود شابه بود خولیش را زاینجاست فافی بهاتن الرشها وت سوے غیبی افعان فا إن آنخ كُلُّ كُلْتُ مِنْهُ اللَّهِ مُعْدِمُود برحة ازغيب آيده سوت تهود يا بقا اينجا منت آكا بود پس فنا اینجا ب**قا** آسخا بو د از شهادت میشود هال فنا چون شهادت غیب ماگردو^رها حامس آنخا شدفناا يني بقا غيب ما ڇون در شهادت ايفت نهائكه عبين واحدانداندروجوو يس شهاوت غيب غيب آرشهور گوکہ ویگر بہہ وے فاقد بو د اوبهرجا به حودمث بدبود بان مُكْرِيكُونِي كَدِثْ نْقَامِكَانِ لیس فنا ہرگز نیاش درمیان این گر با شدنهٔ درمیش نقل صورت عالمه بمعنى كردنقل اليك ازج مكان وفانيست ٧ نكه باقى مست مرعا باقعيست، ا بین مکنین دائم از واندراما لېس فنا داردا نړ اندرمکان معنى وحدرت دوتأ كمتاشود صورت معني سوكمعني شود کے خدا بودند تا کیجا شوند کے دوتا بودند تا کیتا شوند زین د و نام او چند کام وست ا مستى واحددونام واشت صورتش بكنذار ومعنى البخواه نامرا وار ومستثى را بخواه سک از بهر مکان او فانست صورت ومعنى وعالم باقيست

کیں ازین فرمود یغمہ بلا ہم برین صورت بود حشہ با نیست مومو، گردری شک آورو بهردوزخ خونيش رامي يرورد صورت مادردوعا البربمن حكم قرآن نيزتهم ناطق ربيت این شهها دیت غیب گرددآنزمان چون بغیب اندرروم م^{ل ز}اینها^ن غيب اين نسبت برآن عالم بود غيب ہم نسبت با واين مجاور ليس شبادت هردوما مارا بود بهم غيابت بردوجا مارابود چون نسب را ور نشم من زمیان يك بگره و اينجهان وآنجيلان يكدسع ازخوليشتر بنباشوم زين مقام اركب قدم إلاروم مازنام وہم مستے گم شوم ہم زصورت ہم زمعنی گمشوم ' سے شہا دت کے غرابت نے جود نے اشارت نے کن مت نمرو شورث دردل نهسوزے درچگر سنے طلب سنے جبتجو نے در دیسہ نیست بند ہ لئے خُدا و ندحا^ل مرتفع النجاست حكمارتيان يون ين احكام ول يرداختي تو عندائے خوایش را گرساختی دلبراورا نولی*ش را شی*را بکن الإخداك نواش رابيدا بكن بے نشان را از میسیج نی نشان الإمكان را از مه ما بي ورمكان نيست غيرك توراك ونتان نیست غیرے تو درا سے تومکان غيرتو برگز نباست درنشان غیرتو برگز نباست دیرکان غيرتو مركز زكس اينجاست بس الخيه كأبييه مست نابيداستيس **ۇ** نىدات نولىش مېستى بهر نو د توڭدائے خولش مہستی بہرخود

زا نکه درمسن نمی گنیددو بی پس نوخود را بهر نو د محکم بگیر سهر چه غیر شت آنزا کم بگیسه نمیت درعالم بغیر من کیے مگرچه می بینی توصور تنها ہے المنه فاناست عالم اندران المطوع سازم برسكت به زان موج وطوفان بازگرداب وموا مسبحروکشتی سلاربان وناخدا شخص دعکس و آئینه جایمنم معنوط با در بحرجیرت میزنم ا زیچه من صد مزاران گفته م

آنکه میجونی کسے را نموو تو نی لیک زین دریاے کثرت بخطر سے دا من کمنا تیم **سنتہ نہ تر** من نه دارم درو ل خودغیرخود میشت پرست و مُبطّ منم در دیرخود مبست صورت عاشَّوته معناً خود مست نظامبر عاشق بيارا سيخود

ليس بهم معشوق وعاشق أمريمه يعنه بم مخلوق و منا لق آمدند

Manaratoro de la proposita de la particio del la particio de la particio della pa

* * * * * * * * * * * * * * *

ورکشیدم من عنان قال استا د هم جولان بمیدان هال سال الم الم من عنان قال استا و در الرا تا فریا سرکشم فاک را بر عالم یاک آور م نوریان ما نریر افلاک آورم فاک را بر عالم یالا بزیر شیر از رو به کنم رو به رشیر و در سال کشم بالا بزیر منابل از بهر و مدت سرخم از بر و مدت سرخم الم سواے خود مجنن اندر کشم

「中一年、年か年(日、日、中八年八年)日に日間中間中間中間中間中間中間中間中川中川もつもった。

فنان داز مسعر قصیدهٔ شروه سرف

روائح الصدغ كالمسكنتشر و نوروحبناته كالوبل منهمر والله لا يناسبه شمس ولاقمر فسلغ العلم فيم اتم بسشر والم خيرفلق الله كلهم

ر فتم بکو ہمارے دیدم تمجب تماشا سنگے چوکو ہ تنہا سنگے چوریز دیرسر گر بایدت بزرگی اینجا بیاسبق گیر سے دست و پاے ہارا برسرمار دبریر

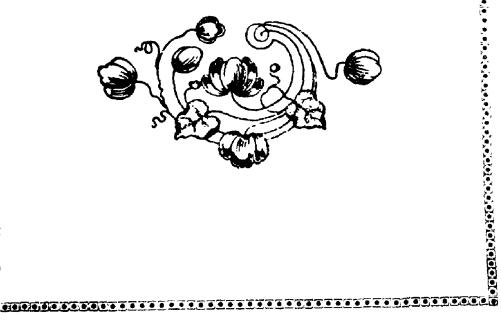
قطعب

سرگِر: بلند یا بیه بست نمی بزیر د سرحبندکش شیسه از جان زوال خوابد روئیده فرق کورم خار که ست خوارا از شوکت بلندش کا رست از ان شکابد

2811 مشونو میدگر داری سبسے جرم کو فضس او فرون ست ازگناہت ورت بنووز بان عسندر خواهی مهان گرد د برحمت عذرخوا مت درتصرة كم مسئلة قدر اگر در حقیقت ہمہ غیر ہمستند میں مورد نشر و ہم خیر مستند وگرجز خُدا در بهان نمیت غیرے وجودے نباشد زشرسے دخیرے ر وسے تو گیشت انعال تباہ فرمود مرازا بديرز دان آگاه لأحول ولا قوة ألَّا إلته شأيدكه شمرداست مرانيزخدا زر دشت گفت کزره یزدن شهٔ رخیر 💎 وزا هرمن گمیر تو شهرا درا بدیر احر مجفت مردوزه ق است نیم و شر معتم تقاکه نیست در دوجهان جرانه غیر

. تضمین

درتها شا سے رخ گُلُن مجین روز سے چند بود جان و دل من نترم وشاه و خرسند ناگهان بررخ من این درشاه ی بستند بهم و عمل بنگی عیست سابغا بردند عیف درجینهم زدن صحبت یا رآخرشد روسے مگ مسیر ندیدیم بهارآخرشد

غوول رويف الص

ترك بجرن مجمكوه وزخ من والا يەكىكراغة ناد اخذا 'زېسىلا

۔ پرماڑ ون پہ بجنی ترے غم کی گرتی أكانت جمالاً كشيستياً مجيلا

کہاں سونے دیتے ہیں عاشق کو کدم بحکم قم النسیال الا تلسیار

ملامت گرون کی ملامت کاکیا ژر مجيم يار بوسل سے ايج جميلا

مجئت كى إثين بأست ئين بهيا توبوك بجوب يه قولاً تقتيل

کری وصل کی اُنسے میں نے جو د بنوست توكيف سك بي تولّا تعتب لا

مُرغ سدره جان ودل ایک تنگیش با جام دل مین خون دل بچر دنتر کھاکوں با میرا مثنا ہی وصال جان جان کائی با جب ملاوریا سے میں بچر خرجو تعاسول با کل بنا سوس بنا نرگس بنا سنبل با چینیک رہنا ہی تری نہرت کا شور وُل بنا برزم میں میں شے بنا مینا بنا قلقل بنا

مرکے میں زندہ ہوا ایسا کہ بچرمزانہیں میرا ممنا ہی وصا ہوک دریا سے خوا اک قطرہ کتر خاتین جب ملاد یا سے م وشت چشت نیز فرقت میں مری خاطرت یار کل بنا سوس بنا ابرکی تنویر خورسشید بنا ان کی ہے خبر جیسیکے رہنا ہی ترکا رزم میں تبنج و آخنگ، وفنج و تیروکمان بزم میں میں میں شے فاش ہوکر آزایسا جوکبھی گفلتا نہیں

گلبن وحدت كاغنچة به شيگرگل بنا

نشن کی آتش بھڑاک آھی جینے م

میرا کھننا ہی سرایا عقدہ کا کل بنا

جو مُین سے بندکین آنکھیں ہوا درش کسی بنکا فُدا ہوکر کیا بندے کو سحب دہ برہمن آسا

مكان ولامكان د ويربين نمن مون طار تذري

ازا سے تا برمیدان ہے میری سیاحت کا

بچاری ہے وہ بنا آپ نسکن پردہ داری ہے لینٹے میں کعہ میر کر بنا سکے میا

كنشت وديرو كبيم من كسي ك كب كسي با

ہوئیت کی یا خُداکی درحقیقت اپنی بوجاہے سمی سے جب کے یو جاتوا نے واسطے بوجا

كبهض مغرب مين ما دئيها كبهى مشرقِ مين دْعونْدا

كبان مترب عنقه جب تنهين ميري سواعنقا

بخاروشنېم فزاله گمرگ و برت و باران ا بر

يسب ورياكم بي دبوك يرب يكمل

نه مجھوراً زکو خووس نه جاؤاً مس کی صورت ہر میزاں میں اینے کے جواب میں ویل میا

یہ تالب مین بشرکے ڈھل کے آیا نور کا مُبلد

غول

عجب بيب كرمين نے عرفي بين انگرامين كيا درمضروت بردمغوت درمنقا كوئمبين كا عبامين ہے دوائے مُين كم لوجو بيد و كھيا مرسر بازار ہے بردوائے مين سرون تشيين دركيما مراس اجراء بوے امين سركونتر فريما جندان كربرگ سه بسبز خط مه جبين كيما چندان كربرگ سه بسبز خط مه جبين كيما چندان كربرگ سه بسبز خط مه جبين كيما چندان كربرگ سه بسبز خط مه جبين كيما چيما كافلا ها تمك مير بھي مين نوراغيدن كيما جدوركيما به بنا رے كوركودة تشيين وكيما

نظ مین سباکی بین مین کرنے بین کا کا ا نیا کی بت کی وجو میان خوالی بیم بینجا مین کها مرخی بیان و کا این سائی وجود کریا کهاه تات سیکی برو و تنظ میان این کمیا نو باختر منکر مکان وارسکان دولون سائیکتر نینگر کو جہتم می کوکٹ مین شوار و سیسے والے ہت

يقير بهرُ وَابِيهِ هِي شَكِ سَأَرُهَا لَمُ كَا يَتَاتِي

فلك يربيوب وككاشر وباكر سينكت مس

جهدًا سرسبه أوهرت توجهً سرطيرا ده ستديمي تصلارانه اورنيا زسجده تاز ناز مين و يكها

اسے بین بیرمغان ہم سنگ شہرہ خیرکا ایک جلوکے لئے متاج نمت کرغیر کا

جس نے خود میں نود کا درش کراییآ زاوہے نزید میں میں کا درس کر اور کرا

وہ نہیں متاج ہرگز کعب کا ! دیر کا دونوں عالم کے پرے میام کان فامس ہے

عرف اعظم کمترین زینہ ہے میری سیرکا

جب ُ رُا شہار لاہوتی کہا اے جبر ُیل ا

اب تاسف د كيمنا عم آج ميري طيركا

جبکہ ٹوٹا آئسین یہ رآز سربستہ کھلا ہے رہا تھا شوق مین بوسائین اپنے پرکڑ

را عالم پرستار ہوگا ترا دل بوتسب را طلبگار مو**گا** ستم کش ہے یہ وہ نستہ گارہوگا شراب ایک ہی ہے اثر مختلف من بديتا نبين ربگ يا بي كا برگز بربگك ببي له نمو دار بو كا تخفيح بيسبه وبان نعاك دمارموكا نہین دکھی تونے بیاں اپنی صورت خریدار ہون کے لو بازار ہوگا اگر نازکش ہین تو ناز آ فرین ہے تراابیا جلوہ تو بے کارہوگا أدهه يروه أحما إدهر ببوش كمزمن و ہ ہے کیا جو پیتے ہی مسر شار ہوگا وہ ہے ہے جو مرہوش کو بوش کابات خطائين نے یو تھے کو جھنجملا کے لو خطا ہو نہ جس کی خطا وار ہو گا کھلے گاگل وصل اے رآز دل مین

جوداغون سے سبینہ ہمن زارہو گا

کمپین شاه ہوں تمیں کہیں ہون گدا کمپین ر ندسیکٹس کہیں اپرسا کہین راہ گم کر دہ تیہب کہین کہین سٹیفتہ ہوں کہیں دارا

،ین سه بیعت ادری. ہون انسان کہین اور حیوان کہین جا دو نیات آب و آشنس ہوا

صنم ثبت کمه و مین صحد کعب مین مغان دیرین مسحب. ون من فکلا

> کہدن نغمہ آرا سئے نا قوس ہون کہدہ ہون ازان کی مقدس صدا

ہمین مون اوان می عد س صدا کہین زا ہو مشقی سمجہب ر کہین قب می آز وحرص وہوا کہین زآز ہون مئین کہین فاش ہون

بون آنکھون مین طامر دلون من حیبا ب غول رولیف (ب)

مخارُخ روشن براً سکے میری صویت کا نقاب بھٹ گیا جب ابری کا مجگا تا افت

عبس کو غسیسه پارسمجھا تھا وہ عین ایتھا غرق دریائے خبالت ہوں مُں ہوگا کہ ب

کفه وایمان دونون سند را و وصل مار ببین نواگریه سند نه توژست گانه بردگام دخ باب

یا د تیری در مقیقت مجبول ہے کے مردرہ پر

بھولنا بھی بھول جائے گا تو ہو گا کامیاب

ایک بوٹما میرے ول کا آسسمان لالہ ذار بم

ا یک سوره سارا عالم ول میرا اتم الکتاب عرش تن ہے جارع نصر حاللان عرش مین

ر من من ربط ہوئی استویٰ بارب دیا ہے۔ روح الرممن علی لعرش الستویٰ بارب وتا ب

جب اُ وهر بران مین اُس یار کی اِک شان ہے میں دار دار دوران دیں کھیں شن سراہنداں

ے دلِ عارف او معربھی رآز بھرا^{ن طر}ا ب

الإسرا

فغان راز

غزل

رويف (پيه)

ہون خرمدار اینا آپ اور مال دسود الین آپ کھول رکھی ہے اِد ھروہم و گان کی مین شاپ

ہو صغیر ایسی کر جس سے مُرغ سدرہ ہوشکار پر سرم سرم

عاق جب برُوابُ تنه الكُه كُمِداتا منت الأب

مان کو جن کرد و د هه بیتیا مون مین ُاسک گود میس نیست مورت نیز نیز مده به زارت است

جون میں اپناآپ فرزندا ور اپناآپ باپ دیسی کا

پاپ بُن کا فیصله مقصود ہے تو میری شن در حقیقت مین ہے دلداری دلازاری ہاپ

> گرکسی ت ایناحق بھر لور لینا ہے تو رآن غیرے حق میں بھی این تھیا۔، رکھنا توالی ا

> > W.

معول است) روبعث است) اک علم بردارہ بسلام کا تبال و بخت معوکر وان میں اسکے رکھا ہے فدانے تاج ڈخن

تى مىروغى قان كانس ئى تۇرگۇرىرىيە دىيا ئىلىمىروغى قان كانس ئىلىمىيى

ابنا چو ھے کا بنایا پندھن کسری کاتخت

گرم مہری سے بیکل کر موم بنجا تا ہے یہ مسرد مہری ہوئے ہی بنی زہتے نی ہخت

ب بسون کا بس بتیمون کے منے من بہت سایہ جو ہون کے منے جمید ہوں سکا درخت

زم به زم کرد و در سای م

سخت ترمع وب شاسك يد في في كرفت

نو ن نعمت پر بھٹے ہیں مہاں سے وسطے ہیں سے مرسے کہ طرف کیسوم کیکے بخت کلت

ول کا تعامت کو مشا دین بینید و سے برغیت

o o si o in this of a little to the significant of the significant of

بون گدا متاج ومفلس در بدرکا سه پیت رس بوسیده مباسم من شبه بالای^{ن ب} خون نه تھا وہ ھے ہم وصدت کی تی اکام ن شَّك ومفتی سُّك زن دا و شجر سرشاروست سنمه منتی به تعینیا جبکه اس نے کلک وہم عِلَى بِكالا صورت ما لم كا نقت ميست وسبت ہے از ل سے کا ابدروزانہ میری سیر گاہ ہے مکان سے لامٹان تک صرف میری کا مول قفس میس خت حیران کهاکرون کم سنون جان **طرفدار شکست** اور نفس یار بندوست رستم دوران به غالب ہے توکیا مردی نہیں مرو د و ب بن سط البينه انغس کود دو کاست كيول يأكه روشن هوا يكون إبا ما بسرو کیا: مین پر آ گئے: کھی درش پرجنگی شست تھین قبائیں سکڑون پرشکل سان کیطح أس تن زيبا يه رآنه آئی شاليسي کوئنگسيت

غرال روبیت ت

> تم اکیلے تھے کہان یہ شان تھی کب تھا یہ ٹھاٹ جم لے دی ہے علائت گرمایا ہم نے سال بات

اسٹ کھے ہم اس جہان میں جند کا مون کے لیے الام جبوران مرجبورا ابھون جبھے گھر کی یاش

> اب کهان سے تخت و بخت و فرش و تکبیر بایشی ماک پار سونا پروست کا چھوڑ د کیریا کبئی کھاٹ

دین داری به تو بسر ہے آئید و تفسیر و مدیث م

مر منها بسيخ دين الله طون كي نبول كيسه جايك

كارون أيا دن مين هو بو شب مين كار آخرت

ہے گد ہا، شان نہین پہنا تنا ہو گھ نہ گھ ٹ

سوكها فكرعا كحيدتها وإن سِ مقيرون كم لع

پاوشای ہے آئر مہنائے تھی آور" ہا ہے۔

یسی وت ب^سز کی بان قابل تقریعت بنته سرور

بانت رینا دل کے کو سے در پر کہی کا شاکا

1

فغان براز

غرمل ردیعت (بش)

> آر ہاکس شان سے وہ لوجوان ہے الغیاث بر سبنہ شمشیہ ہے تازہ کھان ہے الغیاسی

وه اُ منگیں ما جکی ہیں جب جوانی جا چکی اب کسی پر مان ہے مانا کہاں ہےالغیا^ث

ذرہ فرہ ہمئیسنہ بنکرو کھا تا ہے ہیار

ا مه جنوب تأثيد يرساراجبان ما الغياث

كحربت دراور درست كوج كوب سنت تى يى في فيور

عاشقون بريمب جورم بنان مالغيات

کیون یہ دل پیقر بنا آنکھیں یہ کیوں تیمیراین روز دروز سے

بيت بيت تهم كيا بحرروان ب الغياث

خواب غفلت ريب سي اك نقش وبمكافرت

يهم بهنى دلير قبطنه وبهم ومحان سي الغياث

د وست بنگراَ و گرم اور اشک نوگهمر بنجا نه ما

دُنتُمنون سن إلى مق مين رّاز نهان م*ين الغياث*

16 نغزل ر دلیت (ترج) زمین سے کا مرکے تونے کیے کیے آج يه كيا طلب تەكرىكى كىدىين اپناخراج بون بيقرارو پريشان من گياه مزج كسى سك سنميسينه شأيد وكعاية لأكاوم مریفن عشق کی توجھی دوا جو لقمان سے كباك خود عب برميز خاص سكاعلن س یہ مرشد کا مل نے مجھ سے وقت وراع نهين تواينے سواغير کا کبھ من ج جنا کشیده جفا کار رونوں بانی بین مرستمت ب منهور پوست حی ن قدم په ایت بعجز و نیاز سر رکهن ہے ذات یاک گاؤبند را نکامعرت

1 PM

فغان راز

غزل

شهید ناز گفن کا تو شا نهین محتاج علا دیا که رسم کیون ترازمین محتاج

جوا پنے ^ہا ہے کو حاجت روا سمجھتے ہین

زمين به بون كه فلك بينبد بكه يمحملك

اگریپه دست گرمین *جمراً نکه روزوشب* ر

گر ہارے بھی کچھ بین ب^اسفر ہ صین محتات ش

کرشے ناز و ادا کے وکھا نینگے کسکو

تو کیا خہین ہ_ین ہارے یہ نا بنی محتل^ق سے

مین آئینے کی صفائی کے مدجبیر مجتلق

اُجڑ گیا ہے مرا دل تو نوو بنا لینگے کہ ہے مکان کی عارت کا ہرکمین مجتاج

. نه کهناا پنے مخاطب سیسے ن جو بات کھری

كهاس كارآز نهعين قول دلنشير محتاج

روييت ارج

وصل جا نان کا اگر بھل جا ہئے ہے اب بیج ول کی تعمیتی کو آب دید دُ خوشب رسینیج

عان و مال و خا خاک پار پر کردے نشار

د ولت عاوید وصل ایپ باقی ہے میج

ے رو توحید موسل پر تجھے رہر بلے راہ مشکل ہے ہے ہرگھا الیمین سکے ویج نیج

خواب من گلزار تقا اورجام مش کا دور بھا جہ کھیس آنگوئین مری بپارو نظرت تو میر کیج ہے رو ومدت گھنی پر آز کنبه ذات من اد ہم دوہمی کی جولان گہندی بالگ کھینچ

غرک رولین (ح)

و بان فقط تقی صباحت بهان ہے مُسن ملیح یہ کہا کہا دل عاشق سے پوچید لوششر یخ

یہ ہے مقیقت قرآن کا فیصب الہ واللہ

کلام حق ہے بر احمدٌ کا ہے بیان فصیح

یا کیا حقیقت توحید کی دلسیل نہمین ریس کے دلیات

ہزار دائے چو بمین کی زا ہد اکتسبیج رواج عشق ومحبتٹ کی شرع کاہے جہان

و ان نفاذ عبين ياتي الله تعنا رشريح

جمارے عارض مانان کا نفسشہ آنکھون میں بہارو باغ مین رضوان نہین سری تفریح

مین جا _م با ہون ریبان سے خوشی سے خصت دو

نظرتو ڈالو کلی مین ٹر کی ہے میری صریح میں میں نہیں:

د کھنائی دی تھی مدینے میں کیٹ کا کٹیر سیم سن سیم رآن المؤیٹر اللّہ ہے

سجو کنا یہ ہے رآز المبغ من التعدیکے

رولیت این استان المحکات خوالی می استان المحکات خوالی می استانی المحکات خوالی می استان المحلی المحکات خوالی المحلی المحلی

غۇل رولى*ي* (د)

نه گھر کا نقشتہ نظر مین نے مے وطن کی او جوابینا آپ بنا بندہ ہے وہی آزاد

أجراكيا توكياأس في كمفركو يحد أباد

ده ننم نهین که رہے جسے داع بینی شاد مین اینا آب مون شاگرداینا أب تاد

ركها نخا حيف مجھے اس بنائونے براہ

ر کھا تھا تعیف مجھے اس بناٹو کے براہ لگا تو بھوڑنے ہتے جنون میں اے فراد

طلال ہے یہ تراپیا سرام ہے فریاد

من عب ميريد من من من من سويريد. نخب ار ما کو اي

أسى سے را زہے فربادا ان سے جاہواو

سفرے گھر کو چلے ہین اور منا فریاد . سریع

نلط که بندگ_ی سرو قدسه آزادی ن^نغم نه درد ن^{حسر}ت نه آرزون^{طلب}

وه در د در د منهین سهے جو د نکی مودار د مرار علم و نیشر مون مگر نکیعی اندیڑھا

مستم ہر ہوں و سے میوند یارہے جوالا شکست دل ہی نے پیوند یارہے جوالا

تھی جو سے شیہ ترے دلمد کوہ تیکے تالی تیجے ہے ملت وحرمت کا علم اسٹے بل

میرسب زین تیلی طلسمی نخسیا ریا کولی ایست سرون سروفراه این سیسیمها مرواه

سليمون وچرا سرکوک دا د نه فرد د شيرتن کی زبن سه بوبيان تفنه فواد بر باد مين اس راه مين بوکر جو ا کباد بر با هه قيامت مرمروسسر شمشاه اورگد بهي گئے اُن نکر دا محار شاد کم سه جوزنجي تو پهرگفر د الحا، ستا نهين سه کام د مان س ناوان دُ نيا جه سکتے مين ده شرحبت شداد

سوسے نہ مرسے دعنو کا ہے یہ را زمر آساد

روبیث اق

غزل

بیوجا ہے سوسہاگن باقی تبنی سبمن انڈ تلنح ہوجائیگا مُنہ شریت ندینا نزمین گفس رہی ہے نام احرکی دہن برجی کھانڈ

کیے کیے روپ بدلے کیے کیے رنگ لاک خود تما شائی ہوں میں و خود تما شائی ہوں میں و خود تما شا بھی مجعاثہ موضعیت ونا توان ائید تیری دیا ہے سانڈ

ننك ءَ ت جنگ كا باج بلي حاتم بيايد

ملحی سکرات مین کام وزبان شیرین ہو سے مازکے منہ مین گراس نام نے رکھندی کھانڈ

رزم گا وعشن ہےاوم مبتقا بعقاق ہوش

SUZ

عزل ردیعت زق

میخون دل ب مرایاکه برابنید مرا بگرے یا ب کب ب عجل منید

علیگا اُنپہ مری جسٹسم ناز کا جاو و کریگا اُن کو منتجر نسپ از کا تعویز

مری خمیرے عصیان سے اور نسیان سے خلعت مون باپ کامین اور باپ کا تلمیذ

بسا ہے د ل مین اگر دیوزشت ما ومنی · ر ب

خیال یارہے اس دیوزشت کا تعوییز

اگر حکیمائے تو جائے گا در دکی لڈست نہین فداکی قسم ایسی کوئی چیسنزلذید

بہت اگر نسیاز نہین بد مزا تنجن ہے نیاز مندی سے بنجاتی ہے پیاز لذیز

مجُعری تقی کند جو وہ غرق ع_رق موکنے آنہ ایس

ب رب ب کهان بقی اُن کو تجلّد مین فرمست تشمیذ غرل ردلیف (ر)

شیشهٔ ال مین ترے وہ سے بھری ہے باوہ نوار سریہ چڑھ کر بھرنہ اگرے تا ابدہ ہو بکا خار

م جس کی تجھکو ہے طلب مڑا ہے جبیروان سے

تو تو ہے تیرے سواتیرا شہین ہے کوئی یار

لس سے مجھکو میرا جلوداس سے مجھکومیرا بیا ۔ بس سے مجھکو میرا دیشن ایرٹ مجکومیرا بیا ۔

تو نے رستم کو بچھاڑا شیر کو مارا لو کسیا مردود ہے میں نے خود کو کرلیا ہے لوژ کار

آب اینائبت جون مین دیدارمین سیخ فنا

أب اینا ہون بجاری آب ایناہون ٹا۔

گرتج رونای ب روزارزار این کئے

پر نه رونا نحسی، کی خاطرکبھی با حال زار

كياسنبهالون كيابجا ؤن كياجميا ون آزكو

جام پروه جام ویتاجار با جه بار بار

مواد هرياكه أوهرميراب علوه ناظر حق تو یہ ہے کہ مین موس مون نمن واکافر

نام ہے حضرت تنزیبہ مین قادر مسید،

تحميته مين حصرت نت بيبه مين عبدا لقادر

كياكرون كس سيكهون كون حيميائكات دار پر تھی تو لگا چینے وہ وا تقنیہ

كُفُل تُوايساكة مُك مبيا كُفلے ياني ميں ذکریہ ہے کہ ہو مذکور مین فانی زاکر

> عمر بیکارکسی ثبت کی ریستش مین کشی خود پر ستی سے بن کام ہما را آخر

اُس کو تو یا یا نهین خود کومگر کھومٹیما

وه بھی گم مین بھی ہون گم بات توہیے نادر اِس نے بُت کو کیا سجدہ توخُداکوائس نے

رآ زمغبل ہے کہی کا ناکسی کا منکر

سلسله باند معارم دیتے جاوات نتار کھے سرور آیا ہے اب کوسوئ، دور بجی خار

گرم ہے با زار اُن کا مین نہیں تو کیا ہوا کل تو تھے خوش ج کیون وہ رورہ میں نارزا

مے تحیر کچھ سمجھ مین میری آتا ہی نہیں دل مین میرے بیٹھے ہیں اور دل مراہے تقار

دشت پیرا یار مجنون کو ه کن فرماد ہمون بھر مین شیرین لب سیزلفون کااپنے ہوشکا

دی سگ درگر موت گرمین می کیا شرم می دل می کربهگیا مثل مبگر! جسفع زار

د فن کر د وصرف جتلا کر که ہے اُن کا غلام جنگد ہ ہو میکد ہ ہو یھر ہون من ورکوے پار

روسسیہ ہے رآز پر کل کام دیگا یا نبی ا

ترى امت كے لئے يہ چشم بدكلے حما

.

ذلّت وخواری ہے میری آبر دعر بی قار اور خد گک نازے دل جیدر ہاہے باربار یکے تا ب کفروا یمان مین کٹے نیں ونہار در حقیقت ہے خزان س! عوم بی بیار گھر کے مالک جب موج وقعے نہیں مرکی وبار ایک ہے جب دائرہ توایک ہے اسکا مار دائرہ ہوایک مرکز دومحال ہے بیشخار ورو ول سوزِ حگر دو نون مین برس یارغار مین میرس یارغار مین می کان می وازیم عارض تا بان مین دل مقازلعنه بیان بن می کام می وا آ با د نا در بات می می نوش نهین یا تو نهین اتنا به مجھکو بلا دو نا دو دوت دوت نا کداس مال کا جاک کارساز دون دوس نا کداس مال کا جاک کارساز ایک بهی مرکز بیکھنچ سکتے مین صدیا دائی۔ مجھومی فی مین ان مین مین مون گرنهین و تجھے

ن مون گرنهین اورجه سستین با هم دور کمفکر دیکھ کے اسے موخیا ر بات کی دیکھنا بھی ٹرخ رشک د الموسی بنا تھی سسیہ کاری تری معراج آزجرم کار

جتون ما بکی آنکھیں خاری ابر وکٹاری زلف گرہ دار
رب کے پیارے سب سے نرائے فخرس دوجائے سردار
بھیس بدلکر پردیس گئی گری گری حب کر ما سی
اوری سہلی دیھ اجنبھا مین ہو گھرآئی گھرمین تھا یا دول ہی مین آکر ۔ د گئے سا ۔ ہے ترجی فطرے بیکان ترب
او تیردکمان والے صیّا داک تیر تو کر دہ دل کے بیا یہ
کی آنکھ گئے کیا جیس بڑے کیا فاک ملیکا سونا وان
گور مین بھی کالی ناگن جب ڈ ستی ر جگی ہون ہی ہرابار

ا هو بیت کیا ہو را زکو ہرسو و ل مین دیکھیو ول مین دیکییو ایر بہتے ہے ول مین تمہمارے ولپر کروو جان کو شار

رولیف (ط) غزل

> کور اکر کٹ بات ہے بھرگرینگے گھر کا جعار جعار اجھوڑی عمر بھر جرط بیر سے اسکواکھاڑ

اس نس و خاشاک کو پیلے تواہیے دلسے مجعاًر راہ مین تیری رکا وٹ کمچھ نہیں تر ہے ہوا

سة اسكندر بنام تيرى بستى كابيار

بَهِلُوا نَان جِها ن پر بر نری گرچا ہے نفس کو بیک توا ہے اس کھاٹے مین کھاڑ

مِن درخت سایه و ربینی بوے بیت و لمبند

سرة ب خورشيد سابدد ك توتره ورايوت ي

ول میں تیرے توہے یار ہتاہے کو بی دوسرا دل کی باتین تیرے قابو کی ہیں کیا ماسوچ کا ڈ

گھرمی بیٹھاتو کیا بارش بڑی ہے زور کی دروریجے بند کردے رازاتی ہے بوجھاڑ غول رولی*ف* (ز)

میں ہے۔ ہے اُن کو دونون جہان سے عزیزمیرانیاز کہ دیکیھتے ہیں اس آئینے میں وہ صورت ناز

ند گفرہے نہ ہے ایان نه غم نه شادی ہے

ہوئی ہے میسے دوعالم کے اُس طرف پردانہ

نظر تھی یاکہ تھی بجلی جسسلا دیا مجھکو میں سبے بندہ نوازی جناب بندہ نواز

مقام خاک مین خورد د کلان کاہے جھگڑا مقام عشق مین کب ہے ئتیز شاہ وا باز

> ملا کے راکھ اُڑا دی ہے عشق نے مبت کے بنا ہون شعلہ سرایا نے سوز ہے نہ گدا ز

کیاہے نغرز تاریفس نے مست مجھے

نہیں ہے ماجت چنگ درباب مطرف ما ات آگر و زگر مسعت

نشراب ناب پلالی اگر نه نرگس مست تو هوتا مین بعی نه رسواد فاش تیراراز رولیف (ص) ب لوح دل په مرك كنده سوره الاخلاص ازل سے بیش نظر بے كسى كا جسلود فاص

يها موا قفس تن سے قب ل موت جو مَين

ہوا ہون خوف جی کے کمندسے بھی ملام اگر طلب درِمقصو د کی ہے مباِل سے گذر

ہلاک جان کا کہا نخون رکھتے ہیں خواص مناؤ، د

مناؤن نغمهٔ عشق ومخبت اُن کو اگر تو ہر فرسشته نلک کا ہو زہر ہُ رقاً ص م

حجاب تقا تو مجھے اتبیاز مامس تھا گھلا جوراً ز ممیز عوام ہین نه خواص

مہیں ہے مجھلوکی سے کسی طرح اغرامن کہ ڈرسے ذریے سے میرے برا تے مین اغرامن

عروق ال سے مرسے ورد کا تعلق ہے تو نبعن بت کوکیا و کمھتا ہے اسے نبامن

> مری حیات ا بدبس تری تو جبّر ہے مری مات کا ہے نیصلہ تراا غا ص

سواس یا س کے مہلک نہیں ہوئی من فراق گر جہ ہے عنوان دفست رامزامن بنایا خاک در میکد د ئے مس کوزر مواہب رآز کہاں ناس را بدمزامن

غول رولعت آط)

تنهين بيحب من قطاع الطربق لي محتاط

، بین تا میت غرا کی مستقیم صراط وہ ہے نٹریعت غرا کی مستقیم صراط خدا کے نفیل وکرم کی نظرہ مہرشے پر كدحرف حرف نوسشندب دلبرخطأط

گذرتو جلد يهان سے كه كھومين ہے آرام

كه يك شبية فقط رمني كي ب جائر باط

و بان نه درو نه د که م علاج م نه دوا و بان ضرورتِ تقان منه عاجتِ بقاط

نه دُور مین نه و ه نزدیک ایک نسبت پر ہیں جُملہ نقطۂ مرکزے دائرے کے نقاط

بغل مین رکھ کے فلک پر گئے وہ وصونہ ھنے کو بری میرمیں بڑے تھے ارسطواور سقراط

موجو رفع تقابل ندمَين نه توسم نهوه ا نا بُوغيب تقابل م رآز عير. مراط

غول ردلین (ظ) اگر ب علت وحرست کا نیسایلیوظ نظر جولذت دیداریارست محظوظ

ا وسی زبان و دبان سے کلامر و فیسکان زبان ضلق سے ہوتے ہر مرز مان ملقونط

نه دیگا فا که ه منبر کا و عظا تجعکو تجهی نهین جو مرگ رفیقان سے دلتا موعوظ

غزل ردلیت (ع) هوس تنمی و کیفنے کی پراہد کا تھامحل ^ا نع بوان **إنتمی ہی ت**ھا حواس خمسه کا جامع_ہ مرے آئکھون کی تھی جلی گری دوطویرسدن م بسے د ل کا عقااک شملہطویٰ مین جو بوالامع د ، ائے وروول خون جگر مینا زال آسا مربين موت كوآب حيات اس تيغ كا ما نع مری ہی آ بیاری سے پر گکشن لہلیآ اپنے حيلور ڳرمين اُ د صر لو بهوا ڊ هير **بوکاسان ^{وا قع}** ہے دولت عانیت کی راز صل سکوداری جوخود كي خود غذا بنكر بروانسسيمرغ ساقانع

104

فغالن راز

عول رولیت (غ) بنل مین ساقی کے ہے شیشہ ہتے ہے ایاغ د بی د دی نہری ست ہوگیا ہے داغ

مُسنائی ویتی ہے مرّت سے مجھکوا کیک آواز ہے: ہے کون کس کی کہان سے بیتہ لگا ڈائراغ ﷺ ریب

نظر مین ایک ضیاہ زمین سے ابغلک

خرنبین ہے کر کس سمت جل رہاہے جیاغ محملہ مد

کھلے بین لالۂ وگل ہے شار سینے میں بہار مین ہے جلو آؤ دیکھوا نیا باغ ۔۔

بلا ٹبوت کہیں آنہ چلتاہے دعوی محریکے کا م کسی دان مرے مگرکے داغ

X.

عزل ردیف (ف)

مجہ سے بوے کیون رے مُشکر کُبت کاکرا ہے مکواٹ مین سے یوجیما بت ہے کیا شر ماکے جی- تو ہمعاف

مے بھی یں مستی بھی تھی ما^نا گر سیخی کہی

بات تھی پر وے کی پر دعو ٹی نہ تھاحق کے فلا^ن

یے گل اورپوسٹے بہاراور باغ میرا خواسب ہے کھول دون المجھین تو ہو گامطلع خورشیوصات

، حب منه ميا تعاخيال نور اِد هر او رئبت کې هي صورت کورم

ئبتگدے مین اب تومین سے کرایا ہا تکا تا ہے۔ تا ہے۔

واجب ومكن مسيّن بين تورآزا وصافين وصعف كهوكر دوس يك بونانهين بي اتصات

غومل رولیمن (ق) ووتیرے فضل و کمالات کا نہیں مشتان ترے نیاز کا ہے یار نارنین مشتان

کرا پنے دل کی صفائی زئر مسفاتن کو کہ ہے اس اَسینے کا حُسن رجبیر مٹنا ت

> و کھایا ول کا جوائینہ ہو گئے ہیں تنسید وہ میرے اتنے نہ تھے دل سے بیش اینشان

ساہ رو نی مین تیری رکھاہے کیا جاد د یہ کیسے وزکے کیلئے ہے زمین مشتا ق

> ہے نیم جان ترابسل تڑپ رہا ہے ہیں و .. ر

> گره تیر نظر کا ولِ حزین مشتا ن

کھرل میں دل کے سویداے دل کو پییا ہے مُناکد سرمے کی ہے جشم زنگسین مشتان

نری او اکاخر مدار را زکا د ل ہے نه مرتح اسب وشتے نه حور عربشتاق 141

فغان راز

غزل

بلندی اور کسی مین نهبی کرتا ہوان میں تقرکت مین مومن ہو سکے بیعمرز نداین ہو ان مدلی ہوئی ہے میں م

گایا ول کے بوتے مین دوعالم کو توح کیکا قبہ دور کر تاہ

قسم حق کی میں تو حید ہے واللّٰہ ایمی تنقیق مدہ

نہیں رکھنا سواا ہے کسی کے پاؤن برجو مسر حقیقی صاحب تحقیق ہے وہ صاحب او فیق

سیہ نامے سے میرے اور میمکا جس طرح بجلی سیہ بادل ہے نیک وید کی جب ل مٹی تفلق

سیہ باول سے سیب وبدئی ہوگئی گھرام مُصفَّ آئینہ تھا رَا زِ کا اُس کی طونہ تھائیخ ہو ئی پر توسے اُسکے صورت اِنسان کی گین

فغان راز

غرل روبعث رک رمبتی آنسے زمین اور ناسنتے یہ فلاک وہان تمہاری طرورت تھی صاحب ولاک

سربرع شن معلَّی ہے عس کا فاعل منت امر منطقک دی جس نے بہاں ہنے نن کم شیخے ک

> خوشانصبب که آیئن دهر بقعید شکار چلین توسر ہوم بستهٔ سرفتسر ک

تری عطاک ہے صدیمی ہی ہر ذکہ ہ بدت رہت ہے ہر دم نئی نئی پوٹ ک عصد دل دعہ نہ رحمہ میسے

لگاہے راز آدھرول دھرنہ ن حق سے هنم کور کو کے بغس من پیجارت کی کے

رولفیف (گ)

غزل

وه که رہے من مجھے در منحل بیانے بھاگ

یہدبغ باغ نہیں بکہ ہے سرایا باگ کفیل جسکافڈا ہوا سے صدایے ہماگ

میں بھی اور ہور شناہے جیسے کومین نے دل خزین راگ ساز میں میں رہ اور

ر المارية الم

بهاروبلغ رخِ حبانِ جانِ کمشتِ سالگ بهاروبلغ رخِ حبانِ جانِ کم شتِ سالگ

خدانخواسترگیا اُن کوهمی سے لاگ ر

سوار تجمید ترانفس ہے کہ یا یہ ہے راز سوار اسپیہ ہے توہا تقام بنین ہے ماگ

نیاں شعار مرخ نے مگادی گھرکواگ نگل ہی جائیگی ڈنیاسٹنا ہنیں تونے رنڈ بیا جسکے ہو چھے ہے وہ سہاگ ہی کیا ہوا ہون نغمہ جنگ ورباب سے بنرار

نە كھوتورونىشى دلىسىيا ە كارى سے بنا ۇن تجھكوخقىقت حنال كى وەكىيا

بهاون جھنو مقیقت جان جوہ ہے۔ شناکسی کے جنازے ہیرورہے تھے کل بیتر میں نوہ

غرول رولیت (ل) کیامین نے جس دن سے خود کو قبول خدا بھی ہلا اور خشب دا کا رسول

مری دات تخم اور زمین ہے خیال دوعالم سی گلبن یہ انسان ہے کچول

معآوہ ہون میں مری بوحب مین '

ہیں حیران دوعالم کے جملہ عقو ل دہ ظالم ہون حس کا تفٹ ہے ظلوم

وه جابل برن جس كاعلم ب جبول

یہم شدسے پوچھاکہ ہے یادکیا کہا خود کو بھول اور فدا کو کھیل

وہ ہے مردجس نے کرمرنے کے قبل جاں کو بنایا ہے کہنچ خمول

دہ جوہے سومے غیرفنہی سے راز خض کر مح طریہ گارہ ا

رخ خوربه كب مك مرط اليكادهول

غول یطنیصل سرے ہیں اے ول حساب دوستان مول کر*چ ی ہے گرچہ بیرمز*ول حسا**ب دور ب**نائ درول بند بكهماه نبيء بتمت كونه توناميب ري بناقت كو رکھی سیننے ریئنگہیں سل حساب دوستان درول لأستامون مضاكرات بتطوقان يرطا فان سنه سمندرا مسيدلاساعل ساب دوسنان درول نقابل بذكايك نظاه ستبترك يونكريو أسيع أسال سيرمشكل حساب دوستان درول دائے نازہے اور وہ قیام مت کی خوا نر ہے تُنُوا سِيغَتَل يرقأنل حساميه، دومستان درول بفاہر جورم وجو ہوسو ہوالطائب براس کے ہمیشہ دل رہے ماکل حساب دوستان درول تمنأ ہے کہاں بار دیجھون راز نه ہو تھھ دید بھی حائل حساب دوستان درول

فغا*ن دا*ز م

غزل

درشان حضرت سلطان المجاذب بنشى سيدنا سيد المعيل شاه صوفى صابقبله وكعبه قلس سره العسندني

مرشد بهویار سول فرایا فدا بهو تم بستاره که کیا بهو تم استاره که کیا بهو تم مسلک تا به تم شکلگ تا به تم به شخیری حیج سے نبکتی صدا بهوتم به شخیری حیج سے نبکتی صدا بهوتم به تم شخیری حیج سے نبکتی صدا بهوتم

یں نے جوتم کوسحدہ کیا کیا ہے کفرہت میں نے جوتم کوسحدہ کیا کیا ہوتم منتی کنف کان تعلیم علم نقط کر اجال باہوئم منتی کنف کان تعلیم اجال باہوئم

ا کمحمول مین بکی رہ کے کیجرآت نظر بیں مند نشین غلیب ہو معنی یا ہو تم مشت غبار رآز کو اکسیبر کر دیا بندہ یہ نس متھارا ہے اسکے ضدا ہو تم

X.

غزل رول**ین** رن ⁄

برسمن مون وصفرحب بتمرندن وتمركهبن

بزم الأثم بن بمرجب بمرتبين توثم بنين

كاكل يربيج وخمجب بمهنيل ولم تنبين

يەدل سارغىجب بىمنىين ئوتم بنين

شيئنے رونون بهرجب بهرمنین توقم نغیین

بمهاج دوكرم بهم نهين كوم بنين

بمرسبع دونو كأوجب يمنيين قمرنبين

بتمسيتم ورتمت بمجب بمنين تولمة بنين

بمر رُمِّ ت بني يرتم جي جي برت بوت

صيدببوتو ومسع بهرس بنيهن بابرار تم میں بُن کے رہی نے اگر ہوتا بہنون

تمن بمرمن خودكو دمكينا بمن بكوكين

ببب مذہم محتدج تھے مرتجی مذکھے ہو ہت رو

شان ستاری کمان کفی شان غفاری کن رت دن گرہ نے رہتے ہن تر ہاز جسن مسلم مردا ورحیتم نہ جب ہم نہیں وقع بنین

> ترزہ تون ش ہے ورن می**ں ہے تو**رازے تن سے جان محرم جب ہم ننبین و تر انبین

رے دلمین ہزارون لہلہاتے باغ رضوان ہن منال منبل سدرہ ہزارون نغمہ سنجان من

ہیں۔ تجھی کو رکھیتی آمکھیدں کچھی کوچا ہتا دل ہے کہ ہر ذرّے کی صورت مین ترہے جلو نمایان ہن

> بیش مهرفلک کی سارے عالم کو حلاتی ہے مرے دلمین توالیہ سیکرط ون خور شید تابان من

ے ہیں۔ جسے مین دورسے د کھیون تقیین تیرا ہی ہوتا ہے مری آئکھیں تری تالاش میں کسی ریشیان مہن

مری ا توسید هی راه برا درسب کی جو بی بانته مین ترس

توبے رہ کون ہے جب سب تری رہ پر قدم ان من • • • • •

بنی خور شید دانش سے جکا جوند آنکھے ہردل کی سرایا علم و دانش من گر دانش سے نادان من

بڑی منت سے مہان بن کے اسے دات برے گھر رو ۔۔۔۔۔۔

كحلايه رآز بمبرضيح مين بم البيعمهان من

کہیں آپ اینا ہون مَین دشمن جان كهين بون مُن قط وكهين بحرعمان كبين يون مجوسي كبين مؤمسلهان كبين مرتدون مي كبيينا بل يان کہیں برہمن ہون کہیں سفیخ ایون يقديهو عنظما مجون مون كنش تأوان عیات به گرد.ن م**ی**از نار مبندان جوصورت تو بيكركي سن كالمسيطان

کہیں دوست بنکرکے خو دیر ہون قرزن ممين درّ يكتاكهين هون خزف مَن کہین ہون میودی کمبین موانصاری كمين مقبلون مين كهبين منكرون بن كليسا كبير بون مَن كعبدكبين مِن رد کا وش کسی سے زالفت کسی سے کمین خور در دمون اور خور آپ ورمان زممتاج مون من نه ما جت والب^{ن مست}كى كانه طالب كسى كانه خوا بان مئين ہون مڪان ہون کميز کا کہائجو برمب میرے خرمب برمب میرے مزب غرعن تمينه جون د ڪوڻا ۽ وي بون ية سب كجه مون مَن راز كير كخينه ويون طلسمى ببون بستى مقيقت ميں ويران

عغزل

نقطه صورت بون بركتاب بون مين ا ینے دریا کا اُک حباب ہون من يردهُ رو ك آنتاب مون مين میری فلویت ہے صورت عانا ن در حقیقت فقط سراب مون تین ہون نہین پر وکھا ئی دیتا ہون ہے عساب اور باحساب ہون مین منن عدو مون تشعهارعالمركا ا بنی اکش سے خود کیاب ہون مین عام و ول مین *سنداب ین بو*ن میکدے مین خم شراب مون مین كيبي من مُن مُن خُدا سُعٌ كعبه بمون ذ والكهم عالى البيناب مون مين **خود** گراستهٔ ولیل و خواراور خو د خود عمّاب اور خو دنطاب مون من اینی مسید و خوت ایست مون خود عداب ا ورخور تواب موامن خووبشيراور ننرير البسنيابون مجه مین عالم ہے میریون عالم میں بے جہاب اور باحجاب مون من ناک یائے ابوتراب ہمون کین تسرمه ديده أبصسي رت مون

> رآز پوسشیده فاش هوکه هون سات پردون میں بے نقاب ہون مین

غَين ہوانا وَل مَن ہوان آخر مَن ہوان مَین ہوان مَن ہوائی ن^{ان} ئمين ببون بإطن مَن مون ظاهر مّين هوان مَن مون مَين موان مَرْبُون جو کچھ کھا سومین کھاجو ک<u>چھ س</u>ے سو مین ہو ن جو ہو سومین خُواحِه كالى شيخ وصابر أين بون مُن بون مُن بون مُن اون ماالا مرمَن مِون انت مين ُمين مِون مِمُو مُو مِوُ مِوَ مَين مَين مَي*ن* مرحا مرسوحا *ننر نانخسسه مین بون مین مون من و ناخ* سنفاره غنت ز جباره تبنائ رسيك ولاب حنَّانُ منَّانُ قادر مُين ہون مين ہون مَين *جون الين* انت البادي انت الحق ليسس البادي اللَّه بَمو بُو . فکروشغل و ذکرو ذاکر مَن مون مَن مون مین مون مین مون مین بو ا دپر نیجے اندر باہر وائین ائین اگے سیجھے مان پنهان جسم علا *هرئين هون مين بون مُيُن بُرُين* ور ازلی سسترابری رآز نمیسی کسنسز مخفی يعن ظا برمظر مَعْلِر مَين بون مَين بون مُن بون مُن الله

<u> (Todallanda) e elegalege (Table (Cabellande) elegalege (Cabellande</u>

نه مَمِن در کا مورن نه مَین گھر کا ہون نها دِحد**کا** بون نیمُ وحد**کا** ہو مَن جرِ ہون تو پولون کے حرکا ہون شاد صرکا ہون شاد صرکا ہون نہ وجود کی مون کتا ہ میں نہ عدم کے بون میں حسا ہ مین نه سوال مین نه جواب مین نه او هر کامون نه اَ وطرکا بو ن ز تو بند کی من ئین بند ہون نہ فکدا ہی بن سکے انند ہون نه شکار مون نه کمند مون نه اد هرکا مون نهٔ دهرکابون ئین چوہندہ مون تو ہورب کوئی ہون خُدا تولیو جین کے سب کو ٹی ئین به ہون تو کیا کرے اب کو نئے ناوِھ کا بون نه اوھ کامیان مرسه كام مين توبون دوز خي كفط كام مين يوّ مون جنتي أمَره , جو مو ن نهبين تو بلا على خه إو حركا مو ن نهُ دمه كامون مذمین فاش مون و مین رآز مون نه مین سوز مون ندمین ساز بون يه مَين ناز مون ته نياز مون نه او هر کا مون نه اُ دهر کا مون

دل کو مانگا دل دیامجھکو نہتے سکا گیان دل کو لیکر کہتے ہن دلمین نہتھ کیا تری جا

مختصر سی بننی طلب موکرا : هر بیر سیر مگئے تیر تازہ کھینی کر بھر بھینند ی اُسنے کمان

ر اس میں سفرسے کے فرشتو ، مولو قعک کے آئے مین سفرسے کے فرشتو ، مولو مر سام میں میں اس م

گھرا بھی کچھ د ورہے منزل مین کھا ٹی شنائن بون چیوٹا ہاتھ سے حجیونا نہیں ہیں دردور

خور مجمے و ، جانتے ہیں جس کا میں ہوا مہان

معوکرین کھا کھا کے اب ہم یرے دربراً گئے شن کا صدقہ ملے کچھ مہمان کا مان بان

کا صدقہ سفے مجدہ ہمان 8 مان بان دخشتِ مجنون کا مادو سر پر کیلیٰ کے جِرُمعا

اے جنون کیا بات ہے التداکبرتیری شان

راز کوکل کی نظرے آج تم مت کیمین آج کھے سے کچھ ہے ہیں ہے زالی آن بان

م سئے حبس اواز برمر تا تھا دل ماتی تھی جان میرے دل کا نغمہ تھا گذبد کا تھا جا دو میان

دل کی بینی ہو کتا ہو کیا کہانی قبیس کی بس کرو اُکتا گیا دل مشنقہ سننے داستان

> سایر شبنم سے کہا لو وقت سپے لو ڈ بہا ر تابش خور مشیدمین کھرتم کہان ورہم کہان

ر کی خالبی روح بھو بھی قالب!انسان میں اننمہ زن اس پردے میں بھرکون ہے کے میں جا

> جاد و بنگر حیثم ویسف می*ن کری جا د و گر*ی دید هٔ ترمین زلیخا کے بنا خون رو ا**ن**

مَن زہوتا تو تمجھے بہوا: تنا بقٹ کوئی بھی ہندگی میری تجھے بخیفی خداوندی کی ثان ساد

نتگ و عربت برگئے آنکھون سے میری نیکے تو پھونک ڈالا آتشِ ول سے خرد کا خاندان

طورسے کچھ کہدیا تھا جل کے فاکستہ بنا -راز دل ہی دل مین رہنا ہین کہان افرادا

معجم زیر برده گهان پیمفائین نیازم شن دونازم ن جو اُسطانقاب یقین جوائین جون نازمین ده نیازمین

ی بدل ساین بین مثال حضِرتِ موسے عنش د و جو تھے زبر بھے نعکیش

جو سجوار نے ماکا کا مسسر بی صوت مجازی جو ترمہ بینا تن ہو مجاک وخون تو میر میر کا مربوعی نیرے پر

مو ہاب تشنه گلوومنو بہہ ہے مشرط میری نازمین م

كي جب كرميرك كفن كوچاك تو فرسشند بوكيا خوفناك

که سوال کسے کرون میرا بنہین فرق شافه مازمین ریز سرین

ه هر چون اور مین مبون تو و در هوست پهر کانی کارومزوکه

وه هی وه رمین میدهها ارز و جوبر اجون سوزوگدازمین میر میر میر

ہے کہان وعقس کا زویشو رہے کہان وہ عزّت دّلبرد سٹ پھشن مبئوہ فرد ش ہے بھینسی جیسٹر یا پنجۂ ہازمین

سنہ عشق مبئوہ فرد من ہے جیکسی سیسے جوعیان ہے میں بنیان ہے وہ جو نہائے میرعمال **وہ**

وه جو فاش کون دمکان مین سرد بی ہے پڑہ رازمین

مین سے سونا بڑا تھا جو ہوا بیارمین

ر دبرو آکینه تھا اسکی خبرمطلق نہ کھی

مير الموسي المجيمين السوسي لابرتك

دردكعيه كركشم كربدل طاست بهم

سامنے ہم دوکے دو کھنے تصنانے سحدگاہ

دو بدو د وآئينے حيران ہون کيا پونصله

غزل

هوگیا بدنام اوررسوا سربازار مین مرر با تضااینی صورت بر بجان زارمیس

بادهٔ وصدت سے کشرت میں مجی میں شرامین

باندهتا زنّارشیخ اورتوژ تا زنارمین .

سٹینج سنے محراب مانگی اردے خدامین من ریکا ساماک میں مردم

یار میرا عکس رو یا عکسر و سے یارمین منترین مینشد کا

جب نهین می غیرکوئی آاز کمیاا ورفاش کیا باده و عام وسبومین ساقی ومیخوا رمین

Arabia in a

ليرمنب روب ميرسناسن مهرون اون وشان مفورى سيم مجرم كوجابون

ير ، کس ، كو ما فواق بعلاكس كوعانون فرشنون کی جا ہت ہے قد وسیت ہے جويرده والمُعالَو بواصاف ظا ہر ہے ليتی محل شين عين مجنوان تنهين غسيسه ميرا دوعا لمامين موجود

نو يھرفا شہ كون مُن رَّاز كيا ہون

فغال راز

معراب

مده کس گوجانون کن دوست مافان که بین مبرزگ مین آب جلوه نوا زون کرد. محمل گوجانون کرد. فلنداز بون کرد. فلنداز ب

جونو بايرية عيران المنظمة موس

نتاان ماز

تعزل

بنون بند د تو کا فرشرک گر بونون فعدامه بنی ن تخیر مین گدر نین مورمصیبت مین شراهم ان تخیر مین گدر نین مورمصیبت مین شراهم ان

ر موم محجکو پیتے ہیں رکا فرمجکو سنتے ہیں سرویرین فرمجکو سنتے ہیں

عجب يباسع كمعجبك يخار عادم كالمذنجان

برات تفيضه زيران من بايستفي دوي

بتال يتكأن كورو دهركم منتها من بوت

جنازه است اوكرس لنيون ت بنيابتاك

سيطاح وميرسك يتعجيم تمقاءا رمنها ممين وان

مبوس دمر من مبن*ئے کے پڑا کشٹ نیونی ک* کہ مربع سائش ہے کہتا ہے او کو کبیرام جون

بنالنے والا میرا حان وول سے مجھیہ شیرے

وتعجمه فاك كالبتاء جلالكسب إجرين

ميسي سدو بي رئيسي والمعما تونيس بين رود وجوعل والمنكل موسكة وتوميسي شامين و

فغان باز 1.44 يرعقده حل شبين زية بالمدر مولا مُؤلِي من که وا ہے اُنگی منھی مین دد پستنسنین کی ایک مَین مُاس رہروکے قربین جگہ کرمین ارائے وار فجر کر جا کے یہونیا کار دان سے بیلی^منزامین يه بازي بخذ سيكهي به كهلار عشق كم بين يركديلا كحسل ليوا وتم سي كيت كيون فله بابل من ىللاكراس ئىغىرى اڭداۋادى سېئىلۇكىيا ھال زرا ترغورسے بیٹی کو دیکھیے ہے قاتل مین ن و درست ساز کی نیمورت ، و درست موز کی مورت كلون مين ناز بنكر هن نيازش مين عنا ول من بعراب علمت برولي مكري سنين بملي علم مقیقت مین یبی ہے فرق انتما^{د بر} کاس ن ليينة أئ تحديد بيادر بشرك تمعل كانكين ببوانيبه رآزآ خرفاسشير تفسيمزا مبن

زمين مين آسان مين عرش پر کعبه من مندرمين عبث تاريخ تنم جعيكرود بينجه تحدم كأن

بحنومن بيرك ركارب إلك بالكركنارب

اُسی کانا م اسکر اُدانیدی نینی سبت درمین

ووروش چېره د کړ به کسې کا بسکو تالبته ہے

فاس اومنورین نراس نورشید خاوریس

المنكارونكواؤ إدهمه آؤ ذرمرديو

جبتم کو بھنا رہے وہ ٹرہشہ دیدہ زرمین

إدعه دل بهيئاً وهمراً كميذهير ن مون كردونور من

ب أب سورت رسير ب فرق مجرم البرين

ود به جینی و د ب تانی که دم بهربهبی نتقار م

من کر مراب مجر کوند در بہتے شد دل - ہر مین

جوبی کر بیمر کبھی ہیا سا ندموناکی مُرائٹ آنڈ کسی خنجر کا بیانی براگیا سے حوص کوشش

104

فغان را

غوال رولین روز

پرقدمرگاہ از سے نہ مٹنا یا مجھکو علم سے آکے وہ کیا نیاک اٹھا مامجھکو

عام کے رہے وولیا کا جا مانا یارکنے جیسا بنایا و ہی یایا بعمکو

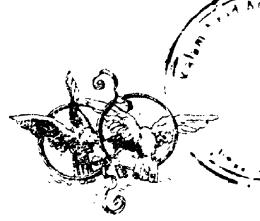
کس نے بایاہ مجھے کے لئے نہای مجلکو مشق کی باد بہاری سنے کھالی مجھکو

به به نظان رم یا رها رها به به نظایان من منطق می به با به با با من منطق می به با به با منطق می به به به به به کنج خاوت مین برٔ سنه هبین سته ننادین به منطق می شون کثرت سنے کہان کلینیک لایا مجملاً به

خُسن کا شہرہ کا رصوعتٰ کا غونا ہے ادھر ہون اگر راز تو کیا کسر سے جھیا یا مجھکو

سانہا ہال خیالی سے آڑا یا مجھکو جہس سے مانا گر یا تما گڑھ تھیم لکین پارسائ مین بڑھامین نہ آورندی م مجھٹا

ایک پیتلا مدن طلسمی کنهین بخشی نیمی جهنشان رخ یا رمجا که. غنچه تمعامین جهنشان رخ یا رمجا که. غنچه تمعامین

يَّ اعرصٰ كى تفل در يعل د بإن كھند او بو تسكينے بين تم بھي درا شك روان روبوتو وشت وحشت من كما دانے بيا دمبنون مخسنت دا مبيحه کے درسیان دوؤو

بارور بوکه نبوان کی رضایر حجبوژ و مجمعی کیا ہے یہ زمین تخم میان بولو تو یة بی ساری جهان انکه برا برلیکن مجھکہ ہننے کی تھی علدی تو ذشِتہ بنے کہا ۔ ہو تھکے کچھ توسیئے دفع تکان سولو تو رشک کیون آؤ چلومیری طرح میدان مین شک نتونیا پستے مُندور جنال مح**ولو**

> هم د کھانے مین تاشہ وومین شیداکر نہین رآز تمرانکے عیان اور منان ہو ہو تو

يوا بنهيره إدراً نهين با دوجهان توبوتو

نهين تجويرا نترته اتوغيه ون يراثركيا بو

فقط دل آپ لئے ایر تو جگراور عابی سرک ہو

وه آئينگ توايب و ناكيا بونذكيابو

تنتين تجعه يرترا قابو تو قابوغير ريكيابو

تقبید ق دل *عبگر فر*بان دان *سنتی نریب سر* الممن أنكامال أنكامان أنكى دل مكر المكا

تيسة زاغون كي بيجون من كُواخوشِ عليه منظم منظم منال أسكا الهي اب حركميا بو بتاون كيالكيا بخناكيا بولاوكس طرية كحمون ووآ تكهون سته خراليجات م دلكذكية

ىطا**فت**اً ئكى ايسى سەكەردۇ ئايىيە ئىشكى

يه كنتي من كه مضمر ن بن كيا بو كمركيا بو يه مانا خواب سکه مجرم کوماتی خواب مین پاداش * گر:یدار مولو راز جرم خواب پرکسیا ہو

194 غیزاس مین ہے کہ میرے رو برو اکمین نہ و د خون ے مجھکوکم بیش کھ کے گرجائیں نہ وہ معلمات برخواجر بہاڑی گفتہ شدہ ووسيحا ينك آئير بلود سے موسل نق سودا بےنسیا نہیں ا میری خاطرے کبھی مٹ**رکی تسب**یکی کمین نرود كرمجع ووميغة بين ميث فين يرسونالين اس حمن سے ہو کے مید کار کھلے میں زخم کے سینے میں میرے سیکڑب ہان او آو گرم تھم کر میں کہ مُرجعا نین ندوہ سُ كَ الْمُ اللَّهِ عَنَّا أَسِ مَا قَاصَدِكِ میرے گھرمین ساتھ اپنے غیرکو لامین نہ وہ را ز فاشی پر مری ہے قتا کا فتو بی در 😁 يرهي خوب اس كاكه بعد قتل يحيَّ مُن وه

/ FOREST

نهین نجه برترا قالو تو قالوغیر برکیا بو نفوجیسه سوم و مین نفوجیسه سوم و نفوی نفوجیسه مین و خوسه سوم و نفوی نفو تصدق ول جگر قربان این بیشی به بیشی مین ایک با بیست می به بین و مین ایک بات می به بین و مین ایک بات مین به بین و بین با ایک بین بو بیون سو بیون توجو میسوم و ترید این بین برای که مین جو بیون سو بیون توجو میسوم

اً بناون كيالكيا بماكيا مراء برون تولطيف د پاك ازل ست به الله بناون تو بون تولطيف د پاك ازل ست به الله بناون توجوب سوسيم

مین گنا ہمگارخسیس ہون تو خفور اور کریم ہے۔ آگا مجھے اسینے درستے دکر تورد مین جو ہون سو ہون توجو ہے سو

مین اگر گسنه نه کرون تو بیمر مخصف یا عفور میک جو مون سه مین اگر گسنه نه کرون تو بیمر مخصف یا عفور میکارے کون یبه میری مخات کی سرمے سند مین جو ہون سو مون نوجو ہے سوہے

نه مَین اینی ره سے نکل گیا نه تو اینی خوے بر لگسیہ جو ہو تطع سلسلۂ مرد مَین جو ہون سو ہون تو جوہے سوسہ

يمن جو ہون قو ہومرانيك و بدمين جو ہون موہون قوج ہے سوپ

كه درعرس شريفين حضرت مرزا صاحب عليه الرحمة برخواجه بهارش گفته شده

مخذ کا جلو ہ ہے موسیٰ نہیں ہے یبان نقد سودا ہے نسیا نہیں ہے مقابل نہیں ہے تو دعویٰ نہیں ہے مری خان کا کوئی طامر نہیں ہے میان کون ہے جو نشید نہیں ہے توکیا ہو خرکونی میسین نہیں ہے

یهدخوا به بهاری سے سینانهیں جو الله محد کا جلو و سے یہان خسس مرزا کی سوداگری سبتے معالی نقد سودا یہان حق ہی حق بین نقد سودا یہان حق ہی حق سے نہیں ہے بہان حق ہی خان کا کا بر ہمند ہون ئین اور بر سند رہو شکا مری شان کا کا بائی سے ساتی نے اس بُن کی تائی میں بیان کو ن ہے اگر شب پرون مین بھی جا سے نورشید تو کیا ہو خبر کو نی گر شب پرون مین بھی جا سے نورشید تو کیا ہو خبر کو نی سے اگر شب پرون مین بھی جا نے رشید کی سوداگری سے بہان رآنہ و صدت کی سوداگری سے

سوا اسکے اور کوئی سودا نہین سہم

غول

ترے جود و کرم کا آئینہ میری گد ائی ہے رعیت سے شہنٹا ہی ہے بندون سے فعائی

اً د صرسے گرم شعلون کی لیٹ محسوسی تی ہے گر کھی آگ بھو کی ہے بہ آ جون کی رسانی ہے

> بهت دريا من غوسط كماسك بكا خشك اسمن گروو سائفہ تھا ہرد م یہ میری پارسائی ہے

مرے وستِ نیازش نے اُنھا یا از کا گھونگٹ ہے مرے ماجت کے پھندے میں تری عاجت ال

> ا ظرمین دل ہے قطرہ ترحقیقت میں وہ دریا ہے که به قطرت مین جیکے مفت دریا کی سات ہے

نه جيمور اشعله أرخك يعونك والاخا زاتموي

بہت چیخا غدارا عمر بھر کی یہ کمانی سبے

یبام آنے تھے لیکن رآز مین تھی گفتگوساری

ملی ہون بن کے دواہن آج میری رونمائے

مغزل

ئین آدم کی صورت مین مبت بنگرائ پیمراً س مبت کے سربرمین اریکلهاو^ی

من تارنطسد کی بناکرے جاروب دو عالم کے کیرے کودلیے جھاڑی

> بناتی نجات مثا دیتی بهسسر مون دو عالم کے یتنے مین و دہو کھنڈی

مین جو بمون سو جون اور پون بسی ر بونگی نه سنگی نه جاتی نه کچدوژی نه کیمساژی چلور آز بھا گو یہمہ میدان وہ سبے جہان و بسی مسن کی ٹوٹے سے گاڑ

یه خُدا جائے کہ ہے کیسی شراب سے بی ہے بنیا تا ہے آت مہت بون سرایا عین ذات آفتاب صبح کیسی اورکہان کی شام ہے ہین ہزار م س کے ہتے پھر بے تا ہے۔ ہین ہزارون نام بھر گینام ہے

رات دن بینا ہی میرا کا م ہے ۔ اس بیا مجھی نبریز میرا جام ہے گهرم اِنجنانه خمخانه سبع بزم باده متی حیشه ساقی مام به كبئه مقصور گرچه دُورب عاشقون ك واسط يك گام عاشقون كاليمجب ندبهب بحراز

كفرايمان ارتدا واسلام